

XXV. Ebicykl 2008 - „Východniarské striebro“ Memoriál Dušana Krchy (a taky Robo Rosy, Vaška Slavíka a Kouzelníka Žita)

a opět na koloběžce dle Viktora

Psáno dle psaných poznámek z Ebicyklu® v Ebicyklonotýsku, čerstvých vzpomínek, fotografií a narychlo načmáraných poznámek na rubu map.

Editováno, na papír dáno (či do PC psáno) v rozmezí od 21-VII-2008 do nekonečna. Viktor Jelínek ©.

Úvod

Je naprostým a neoddiskutovatelným faktem, že Ebicykl® běhám na koloběžce. I tento rok tomu není výjimkou, naopak je tomu tak už čtvrtým rokem. Stále však existují Ebicyklopamětníci, kteří si mne pamatují jezdit na kole, takže neustále při příjezdu na Ebicykl® musím vysvětlovat, že zase běžím na koloběžce a skutečně nejedu na bicyklu. Z koloběžky totiž nebolí prdel. Po absolvování takových 100km běhu na koloběžce se dá ihned normálně chodit do schodů i se schodů. Dá se tomu rozumět i tak, že koloběžka namáhá podobné svalové skupiny jako při běhu. A jak tvrdí anatomové, prý existují jen tři formy pohybu pro člověka přirozené - chůze, běh a soulož. Pohyb na koloběžce je podobný prvním dvěma položkám, podobnost se třetím typem uvedeného pohybu je diskutabilní.

Loňský Ebicykl® jsem běžel taky na koloběžce, Vlasta se mnou jela na kole. Absolvovali jsme jej takřka celý, včetně všech možných i nemožných zkratk, a to až na poslední etapu do Jihlavy - to Vlasta už odpadla a jeli jsme domů o den dříve. Letos Vlasta se mnou nemohla, byvše pracovně zaneprázdněna. Taky mi bylo mimo jiné řečeno, že ji i na "té blbě koloběžce" moc "honím" a "neberu na ni žádné ohledy". Takže jsem musel tentokrát na Ebicykl® sám. Děti zatím terorizovaly dědečka, který s nimi jel na týdenní výlet do Prahy, Vlasta si užívala týden samoty a klidu doma a já tedy běhal na koloběžce po Slovensku. Ideální rodinný stav, odpočinuli jsme si všichni - snad až na chudáka dědečka.

Jako vždy jsem vybíhal do etap vždy o trochu dříve než hlavní grupa jezdců a dobíhal kupodivu stále někde mezi prvními. Pravda, nikde jsem se zbytečně nezastavoval. A když, tak jen na nejnnutnější přestávky ku stravování či fotografování a návštěvě vybraných kulturních pamětihodností a ovšem všech hvězdáren. Kvůli jinému stylu a tempu jízdy je velkou nevýhodou moje častá nepřítomnost na mnohých společných zastaveních, zejména absence na mnohých živých obrazech po cestě, což je ode mne samozřejmě trestuhodná nedbalost. Abych řekl pravdu, nejraděj běhám na koloběžce samotén, neb mne deprimuje a psychicky deptá, jak mne všichni cyklisté postupně předjíždějí a mizí přede mnou v dál. Tedy na rovinu. Ve sjezdu s kopce jsem při dostatečném sklonu rychlejší jak bicykl!

Koloběžka doznala letos několika drobných změn. Nejdříve jsem na konci roku 2007 zlomil rám koloběžky. Byl to prostý únavový lom pod stupátkem v místě drobné konstrukční chybičky rámu. Při výměně rámu za kompletně nový jsem mimo jiné nahradil původní ocelovou vidlici za karbonovou a přední kolo taky nahradil plášťovým závodním speciálem Mavic Cosmic Carbone. Při té příležitosti byl vyměněn i přední blatník a brzda. Zadek koloběžky zůstal beze změn, jenom jsem zmnožil počet vzpěr zadního blatníku, aby se při jízdě neklepal. Koloběžka se výrazně odlehčila, zrychlila a získala na stabilitě, hlavně ve sjezdech. Dříve se mi klepalo přední kolo již při rychlostech kolem 50km/h, se závodním 28" kolem vepředu to jede klidně i nad 70km/h a koloběžka se ani nezachvěje. No prostě koloběžko-orgasmus!

S tréninkem jsem letos nezhálel. I když jsem začal kvůli jarní nemoci běhat až "pozdním" koncem jara, tak jsem od začátku května do zahájení Ebicyklu stačil naběhat 1300km. Tak hodně natrénovat se mi nepodařilo ještě nikdy, takže jsem na Ebicykl vyrazil ve zcela hvězdné formě.

O co více jsem trénoval, o to méně jsem se letos věnoval přípravě taktické. Oproti minulému roku jsem mapy (turistické 1:50000) kopíroval těsně před Ebicyklem a jen tak-tak jsem stačil ještě zalaminovat Ebicykloitinerař, který byl letos poprvé připraven nikoliv Sirem, ale duetem Mateno &

Melantrich. A několik map jsem zapomněl vytisknout vůbec. Na předběžnou studii jednotlivých etap a rozvrh možných variant nebyl čas vůbec.

Logistická příprava spočívala v nabalení batohu již dle 3 roky osvědčeného seznamu věcí. (Poznámka pro cyklisty. Koloběžka nemá žádný nosič, ani přídatný voziček, takže "vše s sebou" se musí nacpat do batohu na záda.) Naskládané komínky věcí na zemi byly jednou protříděny a zredukovány zhruba na polovinu a toto množství se již do batohu vešlo. Místo civilního oblečení jsem si tentokrát vzal dvojnásobek krátkého cyklistického, což se mi osvědčilo, protože jsem během etap mohl měnit smradlavé a propocené prádlo za smradlavé a propocené prádlo a vice versa.

obrázek 1 – na tomto jsme letos běžel, koloběžka doznala několik drobných změn

Vysvětlivky k mapám, trasovníkům a profilům

Základní mapy a trasy jsou převzaty z itineráře a slouží jako popis doporučených tras. Odchýlil jsem-li se od itineráře, je uvedena ještě i aktuální trasa s cykloúdaži a uveden i profilový graf. Údaje jsou odečteny z turistické mapy Slovenska 1:50000 od Shockartu. Byla-li trasa natolik zajímavá nebo nepřehledná, je použit dále scan/výřez z této mapy. V tabulkách aktuálních tras jsou doplňující údaje o rozdílu ve vzdálenosti dvou míst a rozdíly ve výšce. Dále jsou vypočítána stoupání a klesání v ‰, směr S, uvedeny silnice a návaznosti, v posledním sloupci je číslo detailní mapy. Kilometráže určené z map se mohou lišit od kilometráže naměřené tachometrem. Jako novinka jsou zde uvedeny i aktuální trasy generované programem Cyklotrasy (www.cyklotrasy.info), ve kterém se cyklistické trasy nádherně plánují, připravují a analyzují. Nejsou zde však všechny etapy, neboť Slovensko není v některých oblastech dostatečně hustě pokryto mapou.

Tento deníček, až na pár výjimek, neobsahuje žádné fotky z tras. K tomu slouží speciální Ebifotoalbum, obsahující 64ks nejpopovednějších či nejzajímavějších fotografií z Ebicyklu spolu s popisky. Ještě užší výběr z těchto fotografií je možno nalézt na www.ebicykl.cz ve fotogalerii.

0-Etapa - PROLOG - (Olomouc – Spišská Nová Ves) – Sobota 12-VII-2008

Itinerář 0. etapy:

Úkolem bylo dopravit se do 21h do Spišské Nové Vsi, kdež bude společné zahájení XXV. ročníku Ebicyklu®. Ubytování bylo ještě zajištěno ve třech třídách detašovaného pracoviště Ekonomickej univerzity Mateja Bela, ale to nakonec doznalo změny a spalo se v tělocvičně místní základní školy "ing. Kožucha".

Možností nulté etapy bylo již od rána plnit pod dohledem Laco Hrica pobočku astronomického ústavu SAV ve Starej Lesnej, či si vyšlapat přes Hrebienok na Skalnaté pleso, což někteří ebicyklisté samozřejmě využili.

Popis příprav, vlastní jízdy a události 0. etapy:

Balení na cesty začalo až během pátku odpoledne neboť prostě nebyl nějak čas. Řídil jsem se již několika ročníky ověřeným seznamem Ebivců™, několikadenními předpověďmi počasí a maximálním objemem batohu.

Pro přesun ku SNV jsem zvolil přímý vlak, neboť jsem líný přestupovat. Takových vlaků moc denně nejede, takže mi zbyl spoj projíždějící Olomoucí ve 3h ráno. Rezervaci jízdenek, místenku pro koloběžku jsem zajistil již 3 dny dopředu, hlavně abych se do vlaku dostal s koloběžkou. Zvolil jsem cestování 1. vozovou třídou pro lepší spací komfort ve sklopných polstrovaných sedadlech.

Vstal jsem ráno kolem 2h a po "snídání" vyrazil na blízké nádraží. Po příchodu do nádražní haly při pohledu na informační tabuli jsem uviděl, že jsem vstával zbytečně brzo. ČD opět nezklamaly, a vytvořily 140 minutové zpoždění z důvodů neznámého. A tak jsme se vydal zpět k domovu, nastartoval internet a jal se hledat, kde se právě nachází můj vlak. Ten byl v oné době ještě kousek za Pardubicemi. Následovala druhá snídaně a cesta opět na nádraží v 5h20m. Tentokrát vlak již přijel a v 5h 50m vyjel východním směrem. A kolem 11h 45m konečně dorazil do SNV.

Na předposlední zastávce (v Popradu) jsem zahlédl Eddyho a Martina (Nekolu), kteří vyrazili směrem ku Starej Lesnej. Já jsem si na nultou etapu netroufnul, neboť jsem měl plný batoh na zádech. Tak jsem jim alespoň zamával na cestu.

V letním parnu a uprostřed pouťového vření jsem si v parčíku uprostřed náměstí dal pivo a následně si na lavičce vedle fontány na dvě hodiny zdřímnul, jak mne to všechno kolem uspalo. Probíhající mumraj kolem mne vůbec nerušil. Kolem 14h jsem se přemístil do ZŠ ing.Kožucha, kde jsme byli ubytováni. Prvními se kterými se setkávám jsou Fero Sejút, místní organizátor a Dudo Krcha a Julka s malým Kubíkem (tomu je teď již 8 měsíců a skoro již chodí, batolec jeden). Následovalo opětné bloumání po pouti a SNV a potom večeře v Pizzerii. Mezitím postupně dorazili další ebicyklisté, a ze sanatoria dorazila i Eva Krchová s asistencí, takže večer, již za soumraku pod jasnou oblohou na prostranství před tělocvičnou, mohl být a byl jest zahájen 25.Ebicykl.

Po zahajovacím pokřiku, který za nepřítomnosti Míry Mašinfíry oddirigoval Sir, následoval proslov hejtmana, vícehejtmana pro všecko (Sir), vícehejtmana pro Slovensko (Mateno) a paní V.Kočišové (ředitelky školy, kde jsme spali). Byli představeni i letošní nováčci: Královna Šumavy (alias Dana Kunzová), Bohouš (Bohumil Šára), Redaktor (alias Jirka Říha, který snad jednou napíše knihu o Ebicyklu), Luboš Urbančok (velmi nadějný a úspěšný mladý astronom) a Petr Kebrle. Tak se zjeví i znovunalezené tváře – Imrich Kresianko (tentokrát i se synem Imrichem) a taky Zlatovláska. Všechnu tu slávu ze zahájení EBI-2008 natáčela místní televize TV3, takže sestřih bude někde asi i odvysílán.

Nepočítal jsem osobně Ebilidi, ale z doslechu tuším, že nás letos jelo kolem 43 Ebiduší.

Já jsem šel spát poměrně brzy, snad již kolem 22h50m, neboť jsem byl již od 2h od rána vzhůru a tudíž zaslouženě unaven. Zkameněl jsem pravděpodobně v okamžiku.

Etapový program – 0. etapa

Sobota 21h00m zahájení 25.Ebicyklu

Cykloúdaje - 0. etapa:

Čas odjezdu:	05h 20m	Čas příjezdu:	11h 45m
Čistý čas běhu (na koloběžce):	1h 06m 45s	Ujetá vzdálenost:	7,56km
Průměrná rychlost:	6,80km/h	Maximální Rychlost:	20,20km/h
Stoupání:	0m	Klesání:	-10m
Vzdálenost se stoupáním:	0km	Vzdálenost s rovinou/klesáním:	.7,56km

Nejprudší stoupání:

‰

Nejprudší klesání:

‰

1-Etapa (Spišská Nová Ves – Medzev) – Neděle 13-VII-2008

Itinerář (doporučená trasa) - 1. etapa:

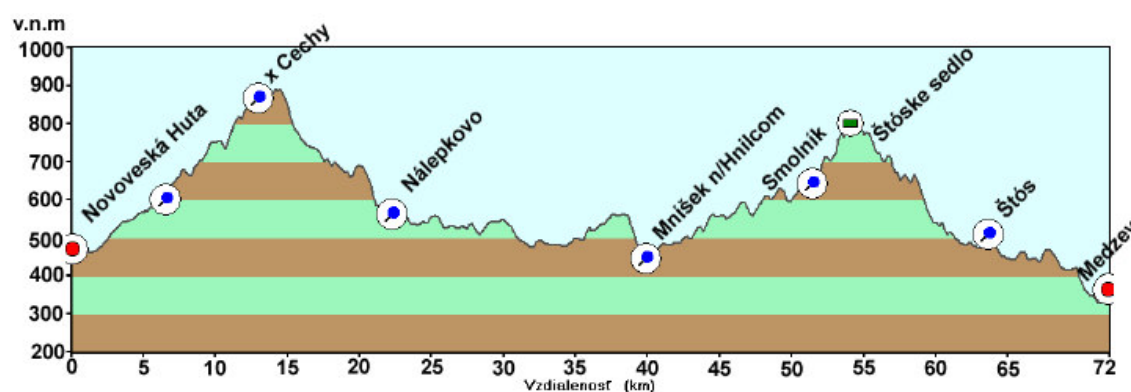
📍 **1. etapa, neděle 13. 7. 2008, 72 km**

SPIŠSKÁ NOVÁ VES → NÁLEPKOVO → MNÍŠEK NAD HNILCOM → MEDZEV

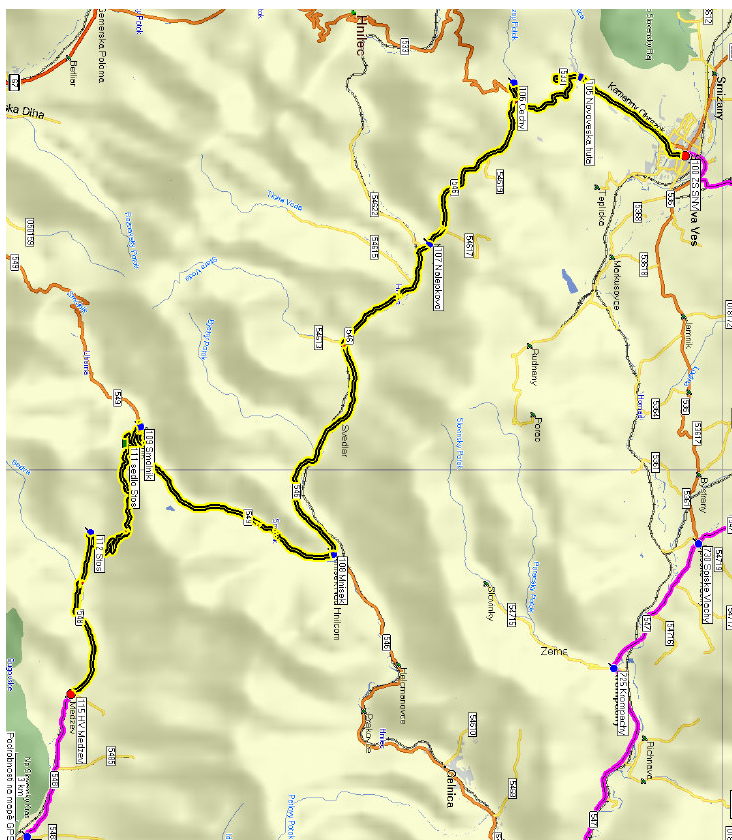
KM	VÝŠKA	MÍSTO	SMĚR	CESTA	CYKLOTRASA
0	461	<i>SPIŠSKÁ NOVÁ VES</i>	↑	533	
7	547	NOVOVESKÁ HUTA	↑	533	
13	828	× CECHY	↖	546	
22	531	NÁLEPKOVO	↑	546	021 č.
40	433	× MNÍŠEK NAD HNILCOM	→	549	M.
52	570	× SMOLNÍK	←	548	012 č.
54	715	ŠTOSKÉ SEDLO	↑	548	012 č.
64	434	ŠTOS	↑	548	012 č.
72	314	★ MEDZEV – HVĚZDÁRNA			

Kontaktní údaje**Spišská Nová Ves**František Sejút
+421 949 117 400**Medzev**Ing. Jaroslav Stehlik
+421 554 663 675★ **Setkání s astronomii****Medzev**

tabulka 1 – 1.etapa - doporučená trasa

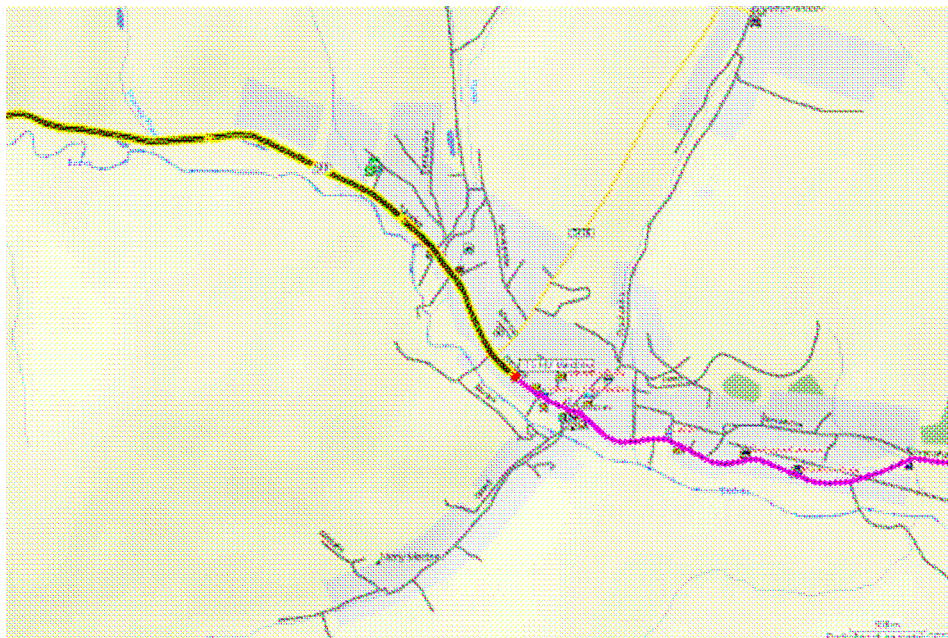

Graf 1 – 1.etapa - doporučená trasa

Mapa 1 – trasa 1.etapy - doporučená trasa

Dojezdová mapa:

Mapa 2 – dojezd do Medzeva

Etapový program – 1. etapa

Neděle	08h	pro zájemce mše svatá v kostele na náměstí (spoluúčinkující je Vatikán)
	09h	setkání na Magistrátu SNV se starostou a jiné oficiality

ihned potom	společné položení věnce ku hrobu Zasloužilého Ebicyklisty Dušana Krchy na místním cintoríně
po 17h	možnost lázeňské koupele ve Štösských lázních, neboť na hvězdárně v Medzevě není zdroj teplé vody a ani sprcha (jen zahradní hadice na dvorku)

Popis jízdy a události 1. etapy:

Ráno jsem vstal poměrně brzy, někdy kolem 7h a po snídani z dovlečených zásob jsem nejdříve vyrazil na nádraží, kde jsem si zarezervoval přepravu kola a místenku ve vlaku na další sobotu, a doplatil 7,-Sk za rozdílnou jízdenku ku domovu přes Púchov místo přes Čadcu. Mimo jiné mne překvapilo, že za rezervaci místa pro koloběžku zaplatím jen 36,-Sk a nic více. V Čechách a na Moravě mne stála rezervace 30,-Kc a potom mne o dalších 30,-Kc zkasírovali přímo v hytláku, zloději zlodějští.

Ranní počasí slibovalo poloslunečný den. Bylo částečně pod mrakem a trochu chladno po jasné noci. Abych nachytil nějaký čas, vynechal jsem ranní slavnost na radnici a následně i kladení věnců a ihned vyrazil na trať do kopců. Trasa vedla na Novou Hutu, stejně jako před 3-mi roky, kdy jsme ale směřovali dále do kopců směrem na Rožňavu. Tentokrát jsem jel jen k odbočce na Hnilčík, kde jsem odbočil vlevo a dlouhým a krásným sešupem jel po úplně novém asfaltu až do Nálepky. V Hnilčíku jsem zastavil na druhou snídani (zmrzlina, tatranka a pivo) a po nezbytné komunikaci s domorodci, kterým jsem musel vysvětlovat rozdíl mezi kolem a koloběžkou, jsem pokračoval dále.

Cesta vedla i dále stále s kopce přes Vyšné Hrable, Švedlár a Mníšek nad Hnilcom. Zde údolí odbočilo doleva a já pokračoval proti proudu potoka do mírného kopce, který stoupal přes Smolnickou Pílu, Smolnickou Hutu až do Smolníka. Dojel jsem do Smolníku jako jeden z prvních a využil pohostinnosti místního pohostinství na náměstí za kostelem. Měl jsem asi štěstí, protože bylo právě skoro 14h a místní kuchyně v restauraci začala právě vařit. Jídlo jsem tedy dostal dle výběru a přání a hlavně rychle, což, jak jsem z vyprávění později dorazivších Ebicyklistů, bylo asi poprvé a ten den i naposled. Právě před mým odjezdem dorazila do Smolníku větší grupa vedená Hejtmánem, která zde poněkud nedobrovolně v oné restauraci zakufrovala.

Následoval nástup do prudkého stoupáku sedla Štos po velmi mizerné asfaltce, plné děr a kamení. Na kraji Smolníku si nešlo nevšimnout krásného ještě novotou vonícího pravoslavného kostelíka. Ze Štösského sedla vedl opět úplně nový asfalt až ku Štösským lázním, takže jsem to s kopce "pustil co to dá". A dalo to 53km/h. Ve Štösských koupelích jsem byl již kolem 15h, ale sedl jsem si do stínu stromů a asi tak hodinku relaxoval na čerstvém vzduchu. A slunce žhnulo, pálo a já usnul. Z etapového rozjímání mne vyrušili až Královna a Bohouš, se kterými jsem se vydal na bližší průzkum lázeňského centra.

Potom následovala lázeňská perličková koupel za pouhých 150,-Sk v oficiální délce 30minut koupacího času, která se ovšem natáhla na 3/4 hodinu. Po této nebeské relaxaci jsem vyrazil směrem k Medzevě z kopce dolů společně s Eddym, kterého jsem na koloběžce úspěšně předjížděl. Konečný dojezd do Medzevy byl opět po nepřilíh kvalitním asfaltu. No nejhlavnější v tomto okamžiku pro mne bylo se opětovně nepotit po očištění lázeňské koupeli.

Po dojezdu na Abovskú hvězdáreň uprostřed městečka přímo v řadové zástavbě a obsazení si malého místečka ku noclehu v předsálí, jsem se vydal na plenění okolí. Ono vlastně zde nebylo co plenit. Jediná hospoda, kde se snad údajně vařilo, byla obsazena místními fotbalisty, kteří zde něco oslavovali a pro obyčejný lid ebicyklistický mělo být otevřeno až kolem 21h. Tak jsme nakonec dali za vděk místní zahradní nálevnou za rohem hvězdárny. Byla to pouze nálevna, takže jsme alespoň vyplnili jejich zásoby pistácií, slaných tyčinek a búrských oříšků - více toho k snědku neměli. Po naší návštěvě neměli už vůbec nic.

Dále následovala prohlídka hvězdárny a jejího vybavení pod vedením místního vedoucího pana Stehlíka. V kopuli zde mají Maksutov Cassegrain Ø250/1000 (?) a malý koronograf. Hvězdárna je velmi mladá (1989), ale na první pohled bylo zřejmé, že v posledních letech asi nejsou peníze i na běžnou údržbu, i když místní pracovníci i nadšenci dělají co mohou. Je zajímavé, že podobný pocit jsem měl i na některých dalších navštívených hvězdárnách.

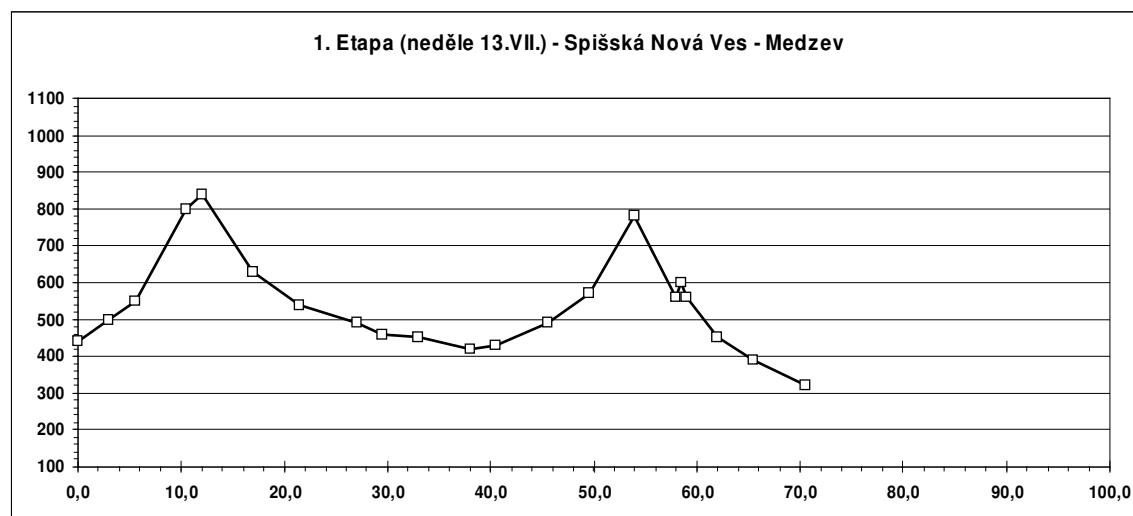
Po deváté hodině večerní byl briefing snad ze všemi Ebicyklisty, což snad bylo po zahájení poprvé a naposled během celého letošního ročníku. Po valné hromadě jsem se znovu navečerel z nakřečkových zásob a ulehl ku spánku.

Počasí nám celý den přálo, bylo slunečno a odpoledne zcela jasno, takže byl pěkně parný den.

Aktuální trasa a profil 1. etapy:

1. Etapa (neděle 13.VII.) - Spišská Nová Ves - Medzev														
E	km	mnm	Δ km	delta mnm	St %	Kř.	Sídlo	S	Silnice, (cyklostezka)				Pozn	50
1	0,0	440	0,00	0	0		Spišská Nová Ves	▲	533					129
1	3,0	500	3,00	60	20		Predná Huta	▲	533					129
1	5,5	550	2,50	50	20		Noveská Huta	▲	533					165
1	10,5	800	5,00	250	50		Gretfa	▲	533					165
1	12,0	840	1,50	40	27	x	Hnilčík	◄	533	546				165
1	17,0	630	5,00	-210	-42		Hnilčík	▲	546					165
1	21,5	540	4,50	-90	-20		Nálepko	▲	546					166
1	27,0	490	5,50	-50	-9		Vyšné Hráble	▲	546					166
1	29,5	460	2,50	-30	-12		Švedlár	▲	546					166
1	33,0	450	3,50	-10	-3		Nižné Hráble	▲	546					167
1	38,0	420	5,00	-30	-6		Mníšek nad Hnilcom	►	546	549				167
1	40,5	430	2,50	10	4		Smolnická Píla	▲	548					208
1	45,5	490	5,00	60	12		Smolnická Huta	▲	548					208
1	49,5	570	4,00	80	20		Smolník	◄	548	548				208
1	54,0	780	4,50	210	47		Štóske sedlo	▲	548					208
1	58,0	560	4,00	-220	-55	x	Štós - kúpele	►	548					208
1	58,5	600	0,50	40	80		Štós - kúpele	o	548					208
1	59,0	560	0,50	-40	-80	x	Štós - kúpele	►	548					208
1	62,0	450	3,00	-110	-37		Štós	▲	548					208
1	65,5	390	3,50	-60	-17		Bodovka	▲	548					209
1	70,5	320	5,00	-70	-14		Medzev	▲	548					209

tabulka 2 – 1.etapa – aktuální trasa

Graf 2 – 1.etapa – dle aktuální trasy

zdrojové mapy v Cyklotrasy neobsahují všechna klíčová místa aktuální trasy

Graf 3 – 1.etapa – dle aktuální trasy - profil dle programu Cyklotrasy

zdrojové mapy v Cyklotrasy neobsahují všechna klíčová místa aktuální trasy

Mapa 3 – aktuální trasa 1.etapy - dle programu Cyklotrasy

Cykloúdaje - 1. etapa:

Čas odjezdu:

7h 30m

Čas příjezdu:

18h

Čistý čas jízdy:	5h 32m 38s	Ujetá vzdálenost:	79,04km
Průměrná rychlost:	14,25km/h	Maximální Rychlost:	53,27km/h
Stoupání:	800m	Klesání:	-920m
Vzdálenost se stoupáním:	28,50km	Vzdálenost s rovinou/klesáním:	.42,00km
Nejprudší stoupání:	80‰	Nejprudší klesání:	-80‰

2-Etapa (Medzev – Trebišov) – Pondělí 14-VII-2008

Itinerář (doporučená trasa) 2. etapy:

☉ 2. etapa, pondělí 14. 7. 2008, 94 km

MEDZEV » KOŠICE » TREBIŠOV

KM	VÝŠKA	MÍSTO	SMĚR	CESTA	CYKLOTRASA
0	314	★ MEDZEV – HVĚZDÁRNA.	↑	548	☐ 012 č.
7	273	JASOV	←	548	☐ 012 č.
19	291	ŠEMŠA	↑	548	☐ 012 č.
24	293	✕ MALÁ IDA	↑	548	☐ 021 č.
36	212	KOŠICE – SLOV. TECH. MUZ. – HLAVNÁ 88			SRAZ V 11:00
39	202	KOŠICE – MOST PŘES HORNAD	↑	E 50	
41	300	KOŠICE ✕ SEČOVSKÁ CESTA	→		☐ M.
51	225	OLŠOVANY	↗		☐ M.
53	209	DILKOS	←		
55	227	RUSKOV (PŘED KOSTELEM DOLEVA).	←		
64	332	✕ SLANEC	←	552	
67	193	✕ SLANSKÉ NOVÉ MĚSTO.	→		PO 2 KM ☐ č.
75	150	✕ KUZMICE	←		☐ č.
81	132	✕ ČELOVCE	↑		☐ č.
88	118	✕ NOVÝ RUSKOV	→	79	☐ č.
94	106	TREBIŠOV – ZŠ GORKEHO			

Kontaktní údaje

Košice

M. Semanová
+421 918 965 714

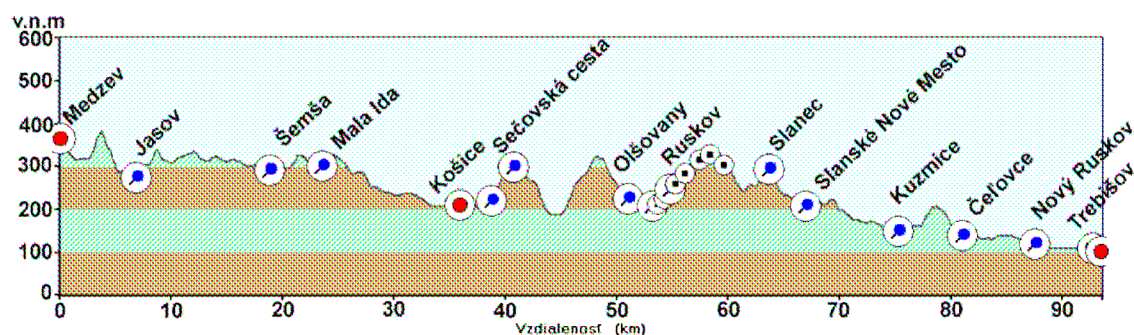
Trebišov

Eva Mária Gimová
+421 907 107 769

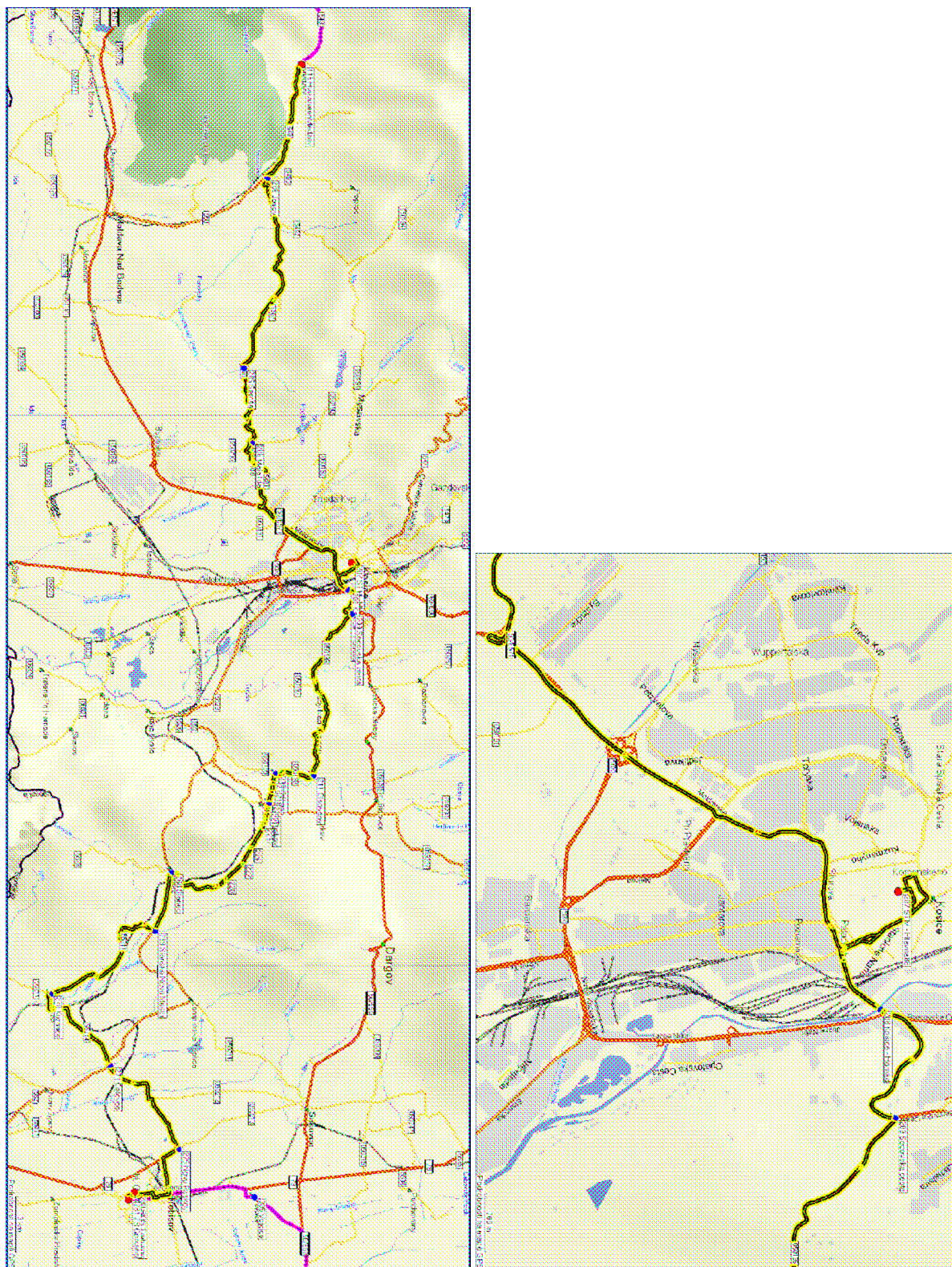
★ Setkání s astronomií

Košice

tabulka 3 – 2.etapa – doporučená trasa

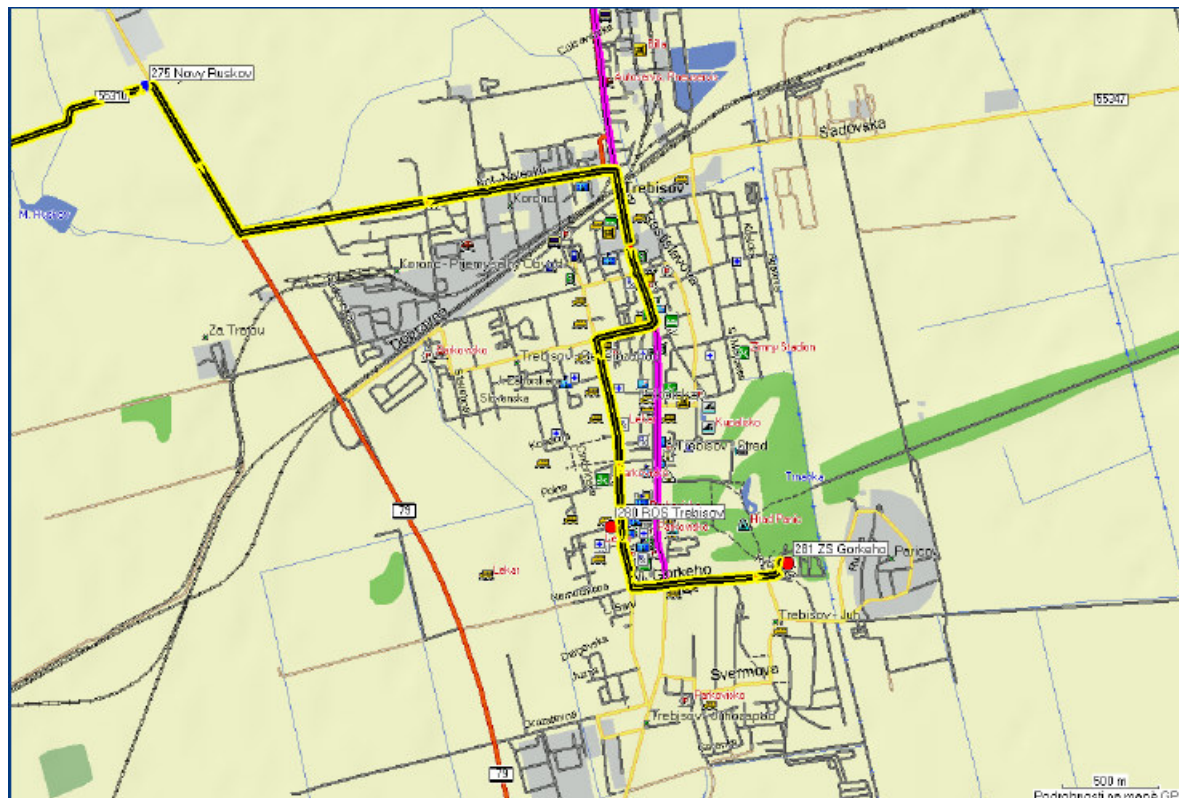

Graf 4 – 2.etapa - doporučená trasa

Mapa 4 – trasa celé 2.etapy - doporučená trasa a průjezd Košicemi

Dojezdová mapa:

Mapa 5 – dojezd do Trebišova

Etapový program - 2. etapa

Pondělí	11h	Slovenské technické Muzeum (je zde i planetárium)
	21h	večerní přednáška Hejtmanova pro veřejnost na Hvězdárně v Trebišově

Popis jízdy - 2. etapa:

Probudil jsem se celkem pozdě. Nejdříve jsem šel vyplnit místní prodejnu potravin hned kousek od hvězdárny a po snídani jsem v 7h 20m vyrazil "na kůň". Ráno před snídaní sice na chvíli vysvitlo sluníčko, ale potom se zataáhlo a citelně se ochladilo. Před obcí Jasov, které je Ebicyklu již známo z minulosti, kdy na projíždějící Ebicyklisty malá cigánata házela šutry, byla malá přeprška. Než jsem si stačil vytáhnout pláštěnku, přestalo pršet. V Jasově jsem minul cigánské gheto na okraji dědiny. Vše jsem bedlivě pozoroval, kameny tentokrát nelétaly. Pořizovat si fotodokumentaci jsem se však neodvážil, aby přece jen ty šutry opět nevzletěly...

V Jasově potkávám Tarantuli a s pomocí mapy obhlížíme další postup. Jedeme společně až do Hodkoviců. Před Hodkovci vedle mne zastavuje dokonce jeden z řidičů a je tak nadšen koloběžkou, že mu dávám kontakt na některé výrobce a prodejce koloběžek. Dle jeho slov by si rád toto pohybovací pořízení k redukci své (nad)váhy. Asi si však neuvědomuje, že dvojnásobný výdej energie při sportovní aktivitě vyžaduje dvojnásobný (a někdy i vyšší) příjem potravy, takže efekt hubnutí sportem je sporný. Ale nechmež jej v jeho omylu, třebaš bude o jednoho dalšího koloběžkáře více.

V Hodkovicích se mi Tarantule trhá a mizí přede mnou hluboko v dáli. Já běžím pomalu a nehoním se, protože etapa bude dlouhá. Do Malé Idy jedu opět sám. Do Košic přijíždím po dálnici označené "bez poplatku" a v příšerném provozu plném aut. Řidiči zde vůbec nečekají cyklistu, natož pak nějakého blázna na koloběžce a tak na mne v tom provozu ještě všichni civí jak na exota. Přibližuji k centru města. Ještě se stačím usmívat na kamerujícího Karla a běžím dál. Mnozí Ebiclové odbočili na kraji města k návštěvě Leteckého muzea, já jedu vstříc planetáriu. Po malém bloudění konečně nacházím překrásné náměstí s pěší zónou a hledám Technické muzeum. To mi zůstává nejdříve

ukryto, takže několikrát objíždím náměstí a mezitím se pěkně rozprší. S pomocí místních obyvatel nalézám kýžený cíl a jdu se před deštěm schovat do budov muzea, na kteréžto jedné ze střech je přístavba planetária. Uvnitř jsou zatím jen Tarantule a Mellantrich. Sedíme si ve vypolstrovaných křesílkách nad námi je tma a hvězdy byt' jen umělé. Relaxujeme a diskutujeme s Dr.Mešterovou o technických možnostech planetária. Hlavní slovo má hlavně Tarantule, který má obdobný přístroj na své mateřské observatoři.

Venku se zatím pořádně rozpršelo. Prohlížím si předsálí, kde je instalována nádherná muzejní výstava pozorovací techniky. Mezitím přijela část hlavního pelotonu; valná část zůstala v muzeu letadel. Oblékám se tedy do všech pláštěnek, včetně kalhot a ponožek,... a přestává pršet. Sundávám opět tedy všechny pláštěnky a nechávám si jen nepromokavé ponožky. Apropó. Poprvé jsem zde zkoušel neoprenové ponožky a jak dále vývoj počasí ukázal, asi mne zachránily před nachlazením od nohou.

Vysvětlení pro cyklisty. Koloběžkář nemaje pedály a odrážej se střídavě jednou a druhou nohama, nemůže nijak eliminovat styk obuvi s případnou vlhkostí na silnici. Prostě si nabere do bot z kdejaké louže, byt' je sebeopatrnější. A nedá-li se tedy eliminovat vlhkost v botě nepropustnou botou, protože v gumákách se prostě a jednoduše běhat nedá, musí se na to jít zcela obráceně. Ať jsou tedy boty klidně mokré, zato noha ať zůstane suchá. A k tomu je právě vynález potápěčských neoprenových ponožek jako stvořený. Na léto tloušťka neoprenu 2mm, v zimě do sněhu 4mm. A funguje to moji drazí Ebipřátelé!

Vyjíždíme v pelotonu směrem ku sídlišti Dargov, který musíme vyšlapat do kopce. Aby se mi jelo rychleji, tlačí mne zezadu za rameno Bohouš (Šára) kupředu a já jen stojím na stupátku a vezu se. Zjevně mu to asi činí dobře a ani já se nějak proti tomuto nevlastnímu pohonu vůbec nebráním, a vezu se skoro až k úpatí kopce. Ve stoupáku, v hustém provozu a stále na čele pelotonu zjišťuji, že koloběžka najednou nějak netáhne. Inu, mám prázdné zadní kolo. Peloton jede dál, mně ovšem ihned pomáhají Imrich a Bohouš, kteří mi raketovou rychlostí vyměňují zadní plášť. A jelikož Murphyho zákony platí i na Ebicyklu bezezbytku, začíná opět pršet a čím dál tím intenzivněji. Ještě stačíme si na sebe hodit pláštěnky a už lije jako z konve. Během těch cca 200m k nejbližší autobusové čekárně, kde je již namačkáno alespoň 10 dalších ebicyklistů zmokneme všichni jako žáby. Teprve teď konečně oceňuji kvalitu neoprenových ponožek. Boty mám sice durch promočené, ale chodidla mám v suchu a teple.

Po půlhodině dešť ustává a my jedeme dál. Když se vydrápu na kopec nad sídlištěm Dargov, zbytek pelotonu zase nikde. Čekám dalších 15 minut, potom se konečně objevují i ostatní. Také Hejtman měl defekt a měnil duši (od kola).

Jedeme v malé skupině na Sady nad Torysou. Jelikož jsem po výměně duše neměl optimálně seřízenou zadní brzdu, tak při sjezdu z kopce se mi za mokra zablokovala a já hodil pěkný smyk a málem jsem za vysoké rychlosti "políbil syrou matičku zemi". Podařilo se mi ten smyk ale (nějak) vybrat. Kdo jel za mnou a sledoval tento kaskadérský kousek, musel asi pěkně zírat. Já sám jsem se sobě divil, že jsem si "nečuchnul k asfaltu".

V Olšovanech bloudíme, hledající správný směr na Nižný Čaj. Bodrý domorodec posilněný lihovinou nás zde přesvědčuje, že jedeme úplně špatně, ačkoliv mapa, GPS, kompas, lišejníky a další výdobytky moderní orientace tvrdí úplně opak. Nakonec mi tento lihovinou impregnovaný tvor dokonce nabízí klíče od svého auta, když si povšimne na jakém to neobvyklém dopravním prostředku se pohybují. S díky odmítám a raději jedu rychle dál. Stoupáme přes Bohdanovce a Rákoš. Začínám pociťovat hydratační krizi, protože pití v cykloláhvi již došlo a hospoda je v nedohlednu. Naštěstí je tu rovný sjezd s kopce přes Slanec po docela kvalitním asfaltu. Je zde sice hlavní silnice, ale nic moc tu teď nejede, tak to pouštím naplno dolů. Za Slancem si dovoluji předjet i samotného Hejtmana, tachometr mi ukazuje 71,12km/h. Až do Slanského Nového Mesta je to s kopce. Zde si kupuji v místním hokynářství Kofolu, doplňuji tekutiny a dál jedu již opět sám. Peloton mi zatím zmizel v dáli. Z hlavní silnice odbočuji na Kalšu a Slivník, je to nejdříve prudce do kopce a pak již mírně s kopce až do Čelovce. Kdosi sice tvrdil, že až do konce etapy je to s kopce, ale zapomenul dodat, že jen pro ty, kteří jedou samozřejmě opačným směrem. Od železničního přejezdu v Čelovcích je to nejdříve pořádně do kopce a proti větru. Potkávám zde Jendu Balíka, a tak jedeme společně až do cíle. Pomalu a nehoníme se. Tedy on asi ne, ale já makám jak šroub, běžím si to v mírném kopci v severním protivětru s

průměrem 18,5km/h a sám se divím, proč mi to najednou takhle běží. Není to tou Kofolou? Co do toho, sakra, dávají?

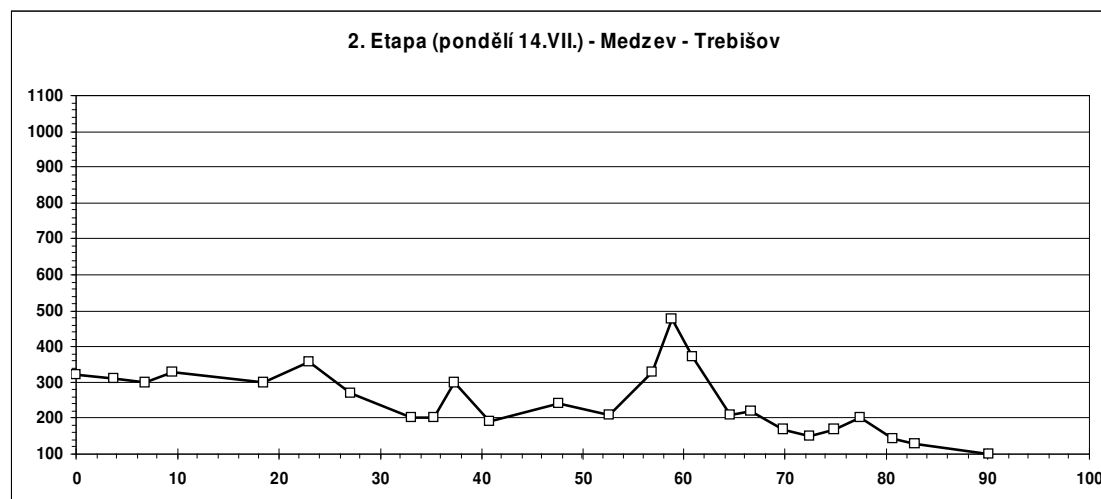
Od Velkého Ruskova až k odbočce do Trebišova máme tento vítr v zádech a jede to samo. Kolem 19h přijíždíme ke škole. Je zde teplá sprcha a místní hvězdárnici pro nás uvařili výborný guláš, který jest podáván ve školní jídelně. Na přivítanou ještě dostáváme pohárik borovej a výborné tokajské víno. Regenerujeme, diskutujeme, doplňujeme tekutiny. Venku se mezitím setmělo, fouká jak na Sibiři a blýská se. Předpověď počasí na následující den je velmi nelichotivá: severní studený silný protivítr, vytrvalý déšť, zima...

Suším pláštěnky, lepím píchnutou dušičku, píšu deníček. Briefink s Matenem ve 21h 30m je opět u skleničky vína, takže se časově protahuje a pozvolna se mění ve volnou diskuzi o všem možném i nemožném. Do spacáku lezu někdy kolem 23h. V noci mne několikrát probouzí hlomoz bouřky a svist prudkého větru, bubnování deště. Ráno se mám na co těšit.

Aktuální trasa a profil - 2. etapa:

2. Etapa (pondělí 14.VII.) - Medzev - Trebišov														
E	km	mnm	Δ km	delta mnm	St %	Kř.	Sídlo	S	Silnice, (cyklostezka)				Pozn	50
2	0	320	0	0	0		Medzev	▲	548					209
2	3,75	310	3,75	-10	-3		Počkaj	▲	548					209
2	6,75	300	3	-10	-3	X	Jasov	◄	548					210
2	9,5	330	2,75	30	11		Rudník	▲	548					210
2	18,5	300	9	-30	-3		Semša	▲	548					211
2	23	359	4,5	59	13		Malá Ida	▲	548					211
2	27,1	270	4,1	-89	-22		Košice Pereš	▲	548					211
2	33,1	200	6	-70	-12	X	Košice centrum							212
2	35,4	200	2,25	0	0		Košice Hornád		E50					212
2	37,4	300	2	100	50	X	Košice sídliště Dargov	►	E50					212
2	40,9	190	3,5	-110	-31		Zdoba	▲						212
2	47,6	240	6,75	50	7	X	Olšovany	►						213
2	52,6	210	5	-30	-6		Nižný Čaj	▲						213
2	56,9	330	4,25	120	28		Rákoš	▲	552					213
2	58,9	475	2	145	73		kopec Slanec	▲	552					213
2	60,9	370	2	-105	-53		Slanec	▲	552					213
2	64,6	210	3,75	-160	-43		Slanské n. Mesto	►						214
2	66,6	220	2	10	5		Kaľša	▲						214
2	69,9	170	3,25	-50	-15		Slivník	▲						214
2	72,4	150	2,5	-20	-8		Kuzmice	◄						254
2	74,9	170	2,5	20	8		Červený Dvor	▲						214
2	77,4	200	2,5	30	12		Čelovský Dvor	▲						214
2	80,6	145	3,25	-55	-17		Plechotice	▲						214
2	82,9	130	2,25	-15	-7		Malý Ruskov	▲	79					215
2	90,1	100	7,25	-30	-4		Trebišov							215

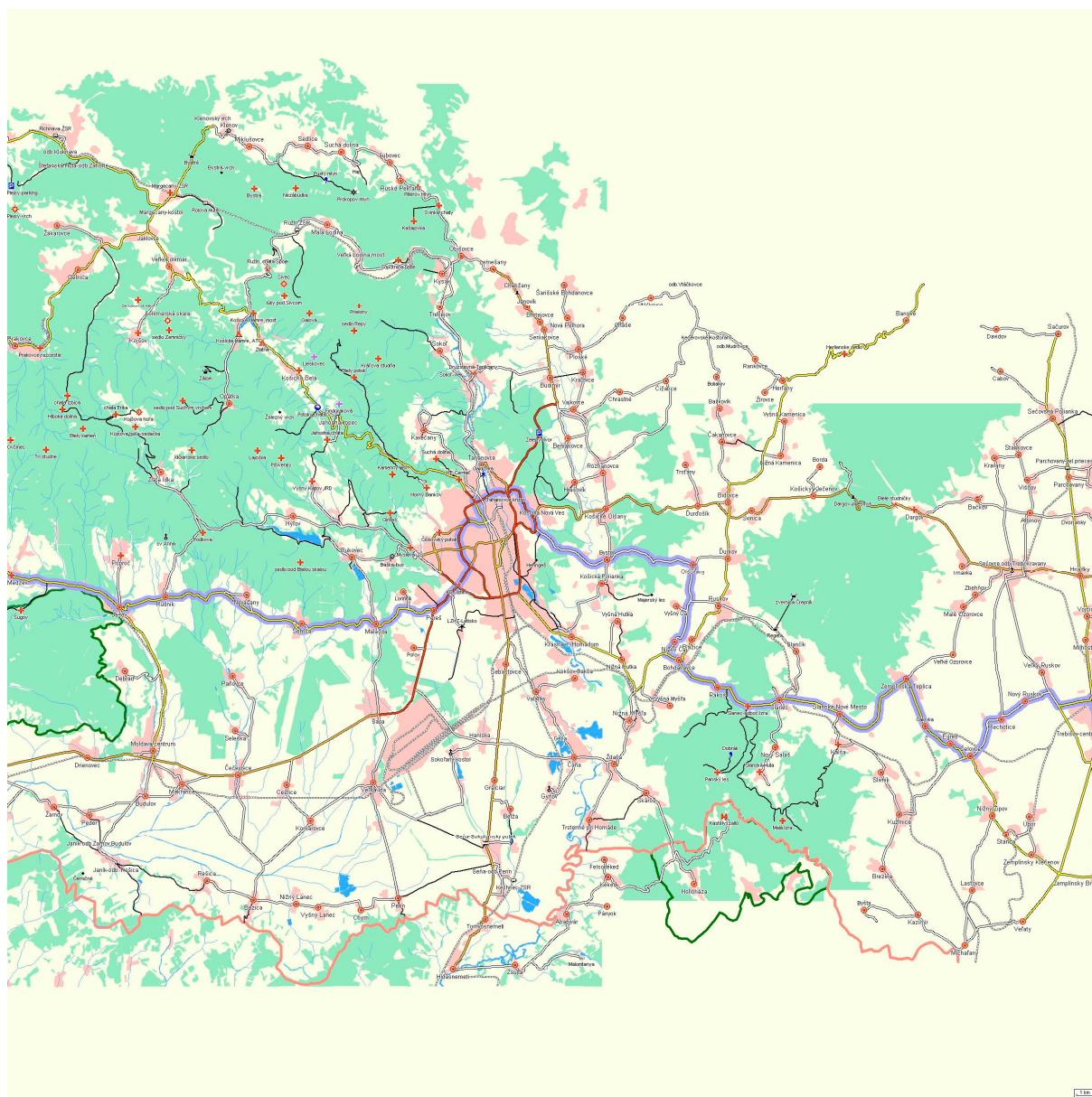
tabulka 4 – 2.etapa – aktuální trasa

Graf 5 – 2.etapa dle aktuální trasy

Graf 6 – 2.etapa – dle aktuální trasy - profil dle programu Cyklotrasy

Mapa 6 – aktuální trasa 2.etapy - dle programu Cyklotrasy

Cykloúdaje - 2. etapa:

Čas odjezdu: 7h 20m

Čistý čas jízdy: 6h 07m 39s

Čas příjezdu: 19h

Ujetá vzdálenost: 100,47km

Průměrná rychlost:	16,39km/h	Maximální Rychlost:	71,12km/h
Stoupání:	564m	Klesání:	-784m
Vzdálenost se stoupáním:	29,25km	Vzdálenost s rovinou/klesáním:	.71,22km
Nejprudší stoupání:	73‰	Nejprudší klesání:	-53‰

3-Etapa (Třebíšov – Snina) – Úterý 15-VII-2008

Itinerář (doporučená trasa) - 3.etapa:

📍 3. etapa, úterý 15. 7. 2008, 104 km

TREBIŠOV » MICHALOVCE » KOLONICKÝ VRCH » SNINA

KM	VÝŠKA	MÍSTO	SMĚR	CESTA	CYKLOTRASA
0	106	TREBIŠOV	↑	79	
7	104	VOJČICE (DÁLE PO E 50)	↗		
15	132	TRHOVIŠTE	↑, ↗	554	
18	120	BÁNOVCE NAD ONDAVOU	←		PO 2 KM [M].
24	103	HATALOV	←		[M].
32	120	KRÁSNOVCE	↖	E 50	
37	124	* MICHALOVCE – HVEZDÁRNA			
40	110	MICHALOVCE – STRÁNIANY	↑	582	[M].
45	119	VINNÉ	↑	582	[M].
59	190	PORUBA POD VIHORATOM	↑	582	
62	200	✕ KŘÍŽOVATKA 582	←		[C].
67	303	REMETSKE HÁMRE	↑		[M.], [Z].
75	631	MORSKÉ OKO	→		[Z] 586, [Z].
77	720	✕ MTB 586; MTB 2882	→		[Z] 2882, [M].
81	762	✕ MTB 2882; MTB 8889	←		[Z] 8889, [Z].
83	750	✕ MTB 8889; 016	↖		[Z] 016, [C].
85	714	* KOLONICKÝ VRCH – HVEZDÁRNA	→		
88	439	✕ 74 KOLONICA	←	74	[Z] 5871, [Z].
97	273	✕ STAKČÍN	←	74	[M].
104	210	✕ SNINA – ZŠ 1. MÁJA 2533			

Kontaktní údaje

Michalovce

Gabriela Kramarekova
+421 566 443 259, +421 908 584 001

Kolonica

Pavol A. Dubovský
+421 577 674 348, +421 577 583 920-1

Snina

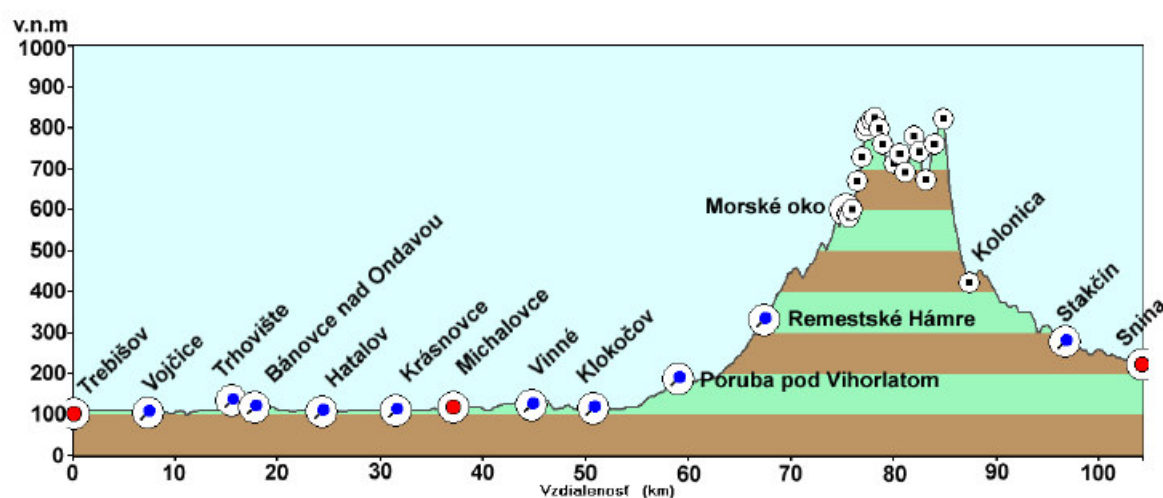
Alexander Kapraľ
+421 918 127 594, +421 577 685 212

* Setkání s astronomií

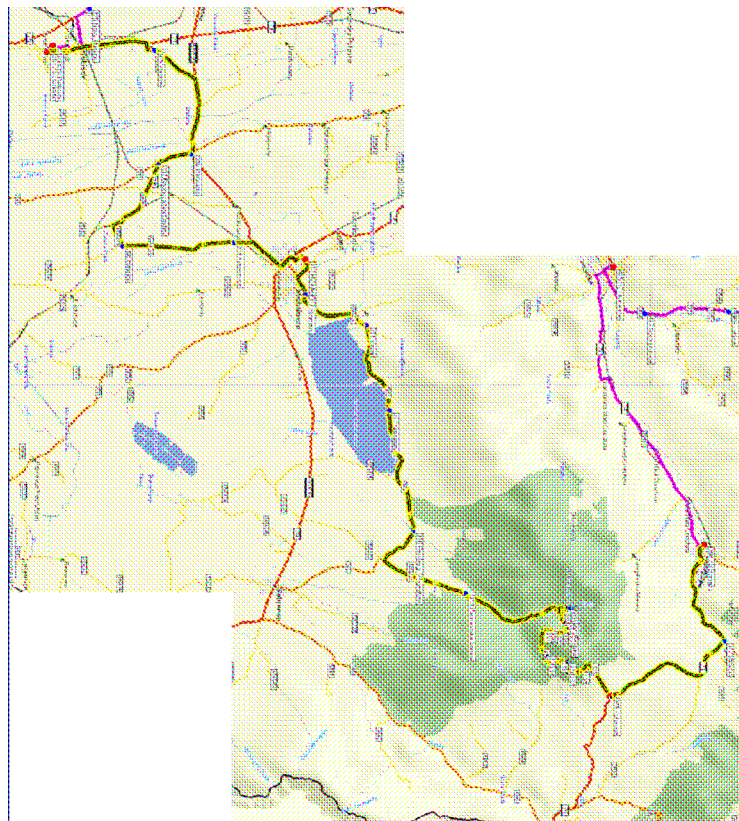
Michalovce

Kolonický vrch

tabulka 5 – 3.etapa - doporučená trasa

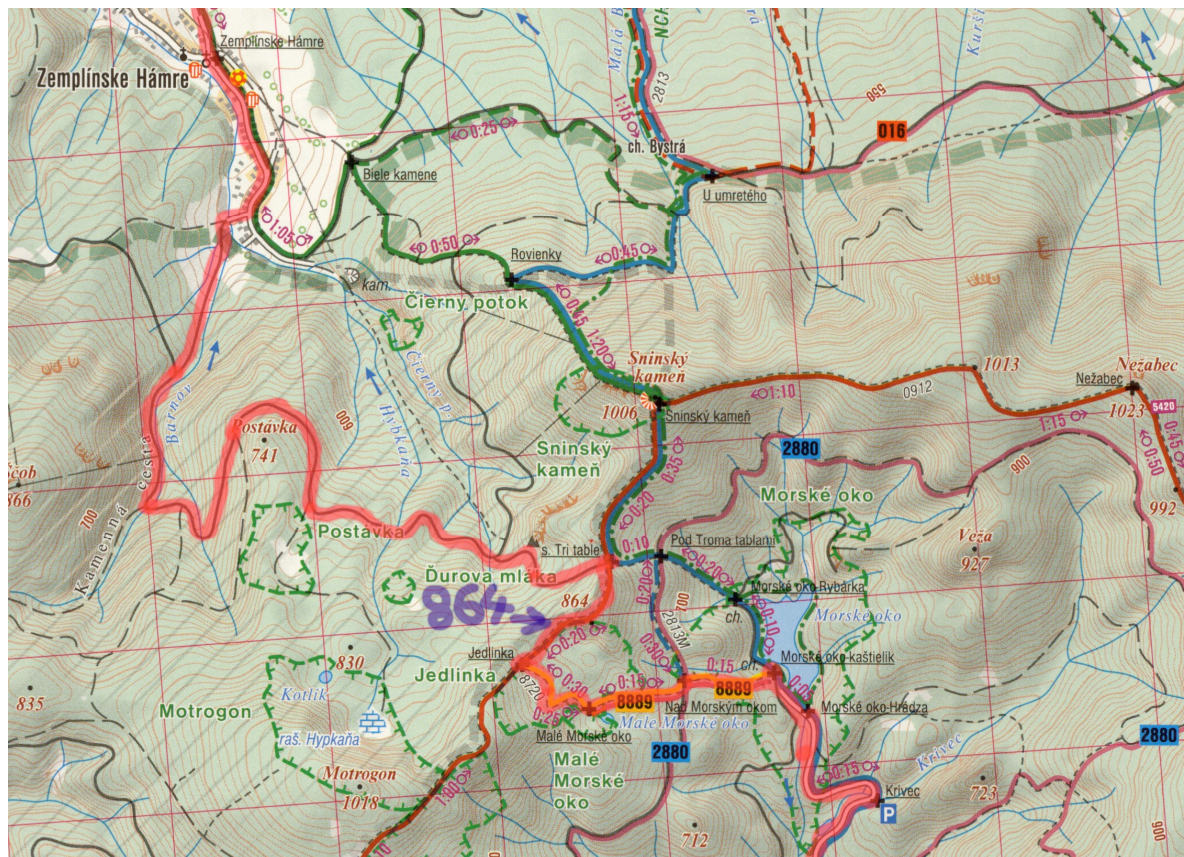

Graf 7 – 3.etapa - doporučená trasa

Mapa 7 – trasa 3.etapy - doporučená trasa

Dojezdová mapa:

Mapa 8 – přechod přes hřeben Vihorlatu**Mapa 9 – dojezd do Sniny****Etapový program**

Úterý	10h	hvězdárna Michalovce
	do 20h	hvězdárna Kolonický vrch

Popis jízdy:

Předpověď počasí opravdu vyšla na 100%. Ráno protivně zima, zataženo a větrno. Vane přesně severní vítr, přesněji protivítr a prší sice středně, ale neustále s oblačností na první pohled nedávající nijakou naději ku roztrhání se.

Po ranním nákupu a vydatné snídani vyrážím v cyklopláštěnce a dlouhém cyklistickém dresu, dlouhoprstých rukavicích, nepromokavých ponožkách a podzimní cyklobundě vstříc protivětru. V záloze mám v batůžku ještě lehkou cyklobundu s dlouhými rukávy a šustákovou bundu. Obojí se mi později na etapě ještě hodilo.

Běžím si to po E50 společně s Vatikánem a Lubošem skoro až do Michaloviec. Během cesty postupně déšť ustává, ale ten protivný protivítr nikoliv. Od Pozdišoviec již běžím sám a sám. Hvězdárna je snadno nalezena a vyplněna. Čekali zde na nás vlídní astronomové, kteří nás pohostili domácími, na hvězdárně on-line smaženými, koblihama (po slovensky pampúšiky), domácími zavařeninami a teplým čajem. Takové pohoštění po zimě, dešti a větru venku bylo jako nalezení oázy v poušti. Po prohlídce hvězdárny a přístrojového parku, jsem se byť nerad, ale přece jen donutil běžet dál (odběh v 11h30m). Mezitím přestalo pršet, ale ten protivný a studený vítr vál dál a dál. V plánu mám dostat se do Sniny

co nejdříve a co nej pohodlněji a cesta přímo přes Vihorlat se mi zdá tou nejkratší cestou. A taky bych se rád kouknul na to Mořské oko, bájně to jezírko někde tam v těch kopcích nahoře.

Běžím po 582-ce kolem Zemplínské Širavy. Cestou mne předhání jen Simulant. Dojíždí mne taky Petr Kaděrka a slovo dává slovo a obědváme v malé restauraci Family kousek před Klokočkovem. Oba máme v plánu pokořit Vihorlat, proto se nezdržujeme a uháníme kupředu. Opět střídavě prší, střídavě neprší, vítr neustále fouká. Jedeme do mírného stoupáku a díky protivětru se šineme jako šneci. Od odbočky z 582 na Remetské Hámre jsem již docela dost unavený, pociťuji dehydrataci a mírný „hlad“ák“. V posledních potravinách před nástupem do vrchu kupujeme pití, mlsy, tyčinky a já se poprvé za letošní Ebicykl dopuji cyklotubou Carbosnack. Pití i ta traťovka mi výrazně pomáhají a již za čtvrt hodiny deru kopec nahoru bez problémů a únavy. Cesta na Mořské oko je naprosto excelentní a bezchybná, asfaltka takřka nová. Potokem vytvarované údolí někdo asi perfektně naprojektoval, neboť se jedná o mírný stoupák s takřka konstantním sklonem. Jede se mi opravdu báječně (s průměrem přes 11km/h). Myslím si, že mnozí Ebipiklci měli z Mořského oka zbytečné obavy. Poslední desítky metrů k Mořskému oku jsme však své oře vytlačili, kopeček byl již příliš prudký a my trochu unavení.

Mořské oko mne překvapilo svou krásou, v modrozelené vodě si u hráze plavaly nějaké velké ryby. Po nezbytném focení jsme se jali diskutovat nad mapou, jak budeme postupovat dále. Turistická padesátka od Shockartu nám nakonec velmi pomohla. Ať jsme dedukovali, jak jsme dedukovali, nenalezali jsme však nijakou shodu s itinerářem. Šli jsme si ještě prohlédnout Kaštielik a potom jsme se tedy vydali po žluté značce (turistické) do vrchu. Již na první pohled cesta nepřipomínala žádnou cyklostezku, ale my se již rozhodli. Nejvíce nás asi zmýlila slabá stopa v blátě po bicyklu. Že by tudy nějaký Ebipikl již před námi ebipiklil?

Naše ebitrasová úvaha byla následující. Po žluté se dostat na rozcestí Nad Morským okom, potom po modré na rozcestí Pod Troma tablami a potom pokračovat po červené po vrstevnici do Strihovského sedla a potom po fialové se sjezdem na Kolonicu. Na samotné mapě to vypadalo dost úděsně, něco jako objet dokola skoro celý Vihorlat. Realita však byla zase úplně jiná.

Dle plánu jsme vyrazili po žluté. Cesta po žluté turistické nejdříve připomínala turistickou cestičku, až k rozcestí Nad Morským okom. Zde jsme potkali tři domorodce v tramském oblečení a s napolo dopitou litrovou lahvičkou borové. Nejdříve na nás oba dva civěli jako bychom byli ufouni a právě přistáli z Marsu, protože jsme táhli kolo a koloběžku v poměrně neschůdném terénu, kde by to asi člověk nečekal. No nebyli asi znalí Ebicyklu. Leč slovo dalo slovo a když domorodci zjistili, že jsme ze zemí moravsko-českých, nalili nám taky po kalíšku borovičky, řkouce, že je to skutečné slovenské zlato. Opatrně jsem si cucl borové, abych neurazil, ale abych se nepodrousil. No kdybych tušil do jakého krpálu ještě potáhneme kolo a koloběžku a jak půjdeme dolů, tak si raději nechám nalít stakan dle sovětské objemové míry a zvyklostí. *Один стакан насчитывается тристо центилитра водки.*

Zde se taky setkáváme na delší čas naposledy s asfaltovou sinicí, která neznačená vede někam do prudkého kopce severozápadním směrem. My však pokračujeme dále po žluté. Žlutá již vede zcela do gradientu, bahnitý terén se občas mění v kamenitou stezku. Přicházíme k Malému mořskému oku. Je ještě krásnější, než Mořské oko. Zcela mne fascinovala jeho sytě zelená barva získaná odrazem zeleně na hladině vody. Kopec se mění v krpál, turistická stezka v bažinu a horský potůček. Pod nohama to podkluzuje a čvachtá, ale my to rveme stále do kopce. Ono to ani nijak nejde, protože do kopce to jde vždy lépe a cesta dolů zpět je při takovém sešupu zhora nemyslitelná. Když dorazíme na rozcestí Jedlinka, je nám již jasné, že jsme v úplné prdeli. Jsme na červené značce a jsme na hřebenu, vede nás jen úzká cestička a vedle nás prudký sráz vlevo a prudký sráz vpravo. Zde poprvé uvažuji o zahození koloběžky dolů se srázu. Rveme se s neprůchodnou stezkou zarostlou maliním a kopřivami, padlými stromy. Mimo jiné se ovšem kocháme i nádherným pohledem do údolí, kde jsou vidět Zemplínské Hámre, kousek od Sniny. Jsme na nejvyšším bodě naší hřebenové túry, dle mapy 864 metrů nad mořem. Chvilí nás vede červená turistická značka, chvíli instinkt a pud sebezáchovy. Po 200m prudkého klesání po nepříjemně rozježděné lesní cestě těžkou mechanizací, dotlačujeme své zabláčené oře k rozcestí Tri table. Dle mapy se rozhodujeme klesat po lesní cestě, sloužící asi pro příjezd lesní techniky. Klesáme hrubou kamenitou (kdysi dlážděnou!) cestou. Po několika kilometrech se kvalita silnice stále zlepšuje, sem tam se objevují i zbytky asfaltové cesty. Od odbočky na Kamennou cestu je silnice již plně asfaltová, i když příšerně děravá a tudíž zatím pro jízdu či běh ještě nevhodná. Stále ještě jdeme pěšky. Konec cesty kolem potoka Barnov již sjíždíme po asfaltu, nakonec zastavujeme u

zamčené závory od vojenského prostoru a ochranného pásma vod prvního stupně (ze druhé strany). Překonáváme překážku přeazením a přenesením kola a koloběžky a sjíždíme již za soumraku do Zemplínských Hamrů. Zde je již odbočka na Sninu a sešupem do ní sjíždíme. Začíná být šero. Přijíždíme zcela z opačného směru než praví itinerář. Hledáme školu a po poradě s domorodci ji nalzáme. Sprcha ve studené vodě (teplá netekla) po ubytování v tělocvičně ZŠ je tím, na co jsem se těšil posledních několik kilometrů. Večeřím ze zásob a jsem rád, že jsem se neztratili a že jsem přežil. Dva čeští partyzáni zdolali přechod přes hřeben Vihorlatu, avšak místo těžkých kulometů s sebou přes hřeben táhli kolo a koloběžku. Ale koneckonců - blázni jako blázni.

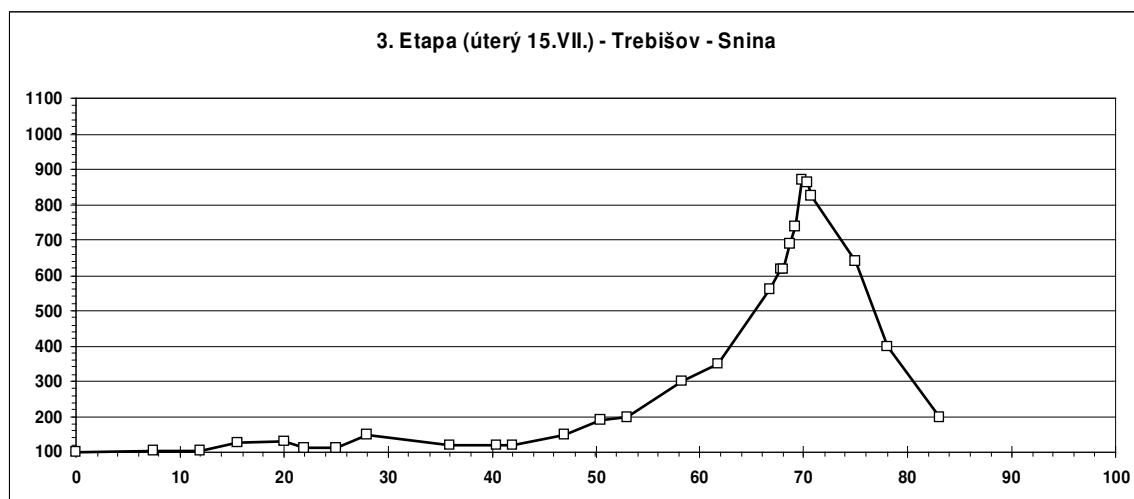
Přechod přes Vihorlat však nebyl osudný jen nám, leč stejně jako již při minulých Ebicyklech, bylo bloudících více. Ale o tom bude jistě více v deníčcích takto postižených. Necht' se tedy pochlubí. *Ve 20h30m bylo již známo, že Doktor, Vít a Láďa Homola jsou taky někde ztraceni ve Vihorlatu. Nakonec se však našli a k cíli šťastně dorazili všichni.*

Apropó. Hvězdárnu na Kolonickém sedle a její metrový zrcadlový dalekohled jsem neviděl. Snad někdy příště. A mimo jiné, ani hlubší studium turistické mapy po etapě mi neozřejmilo, kudy jsme se měli dle oficiálního itineráře dostat z Vihorlatu na Kolonické sedlo.

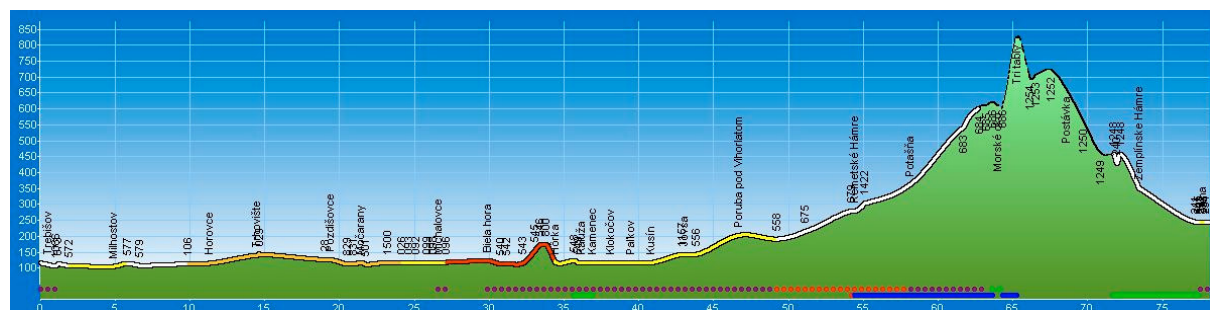
Aktuální trasa a profil:

3. Etapa (úterý 15.VII.) - Trebišov - Snina											
E	km	mnm	Δ km	delta mnm	St ‰	Kř.	Sídlo	S	Silnice, (cyklostezka)		
3	0.0	100	0.00	0	0		Trebišov	▲			215
3	7.5	105	7.50	5	1	x	Vojčice	▶			215
3	12.0	105	4.50	0	0	x	Horovce	▶			215
3	15.5	125	3.50	20	6		Trhoviště	▲			216
3	20.0	130	4.50	5	1		Pozdišovce	▲			175
3	22.0	110	2.00	-20	-10		Močarany	▲			175
3	25.0	110	3.00	0	0		Michalovce				175
3	28.0	150	3.00	40	13		Michalovce - hvězdáreň				175
3	36.0	120	8.00	-30	-4	x	odbočka Vinné	▶			176
3	40.5	120	4.50	0	0		Kaluža	▲			176
3	42.0	120	1.50	0	0		Klokočkov	▲			176
3	47.0	150	5.00	30	6		Jovsa	▲			177
3	50.5	190	3.50	40	11		Poruba pod Vihorlatom	▲			177
3	53.0	200	2.50	10	4	x	odbočka na Remetské Hámre	◀			177
3	58.3	300	5.25	100	19		Remetské Hámre	▲			141
3	61.8	350	3.50	50	14		Potašňa	▲			141
3	66.8	562	5.00	212	42		Krivec	▲			141
3	67.8	618	1.00	56	56		Morské oko - hrádza	▲	modrá		141
3	68.1	618	0.33	0	0		Morské oko - Kaštielik	▲	modrá		141
3	68.6	690	0.55	72	131		Nad Morským okom	?	žlutá	▲	bloudíme
3	69.3	738	0.63	48	77		Malé morské oko	?	žlutá	▲	bloudíme
3	69.9	869	0.63	131	210		Jedlička	?	žlutá	▶	bloudíme
3	70.4	864	0.53	-5	-10		kóta 864	?	červená		bloudíme
3	70.8	823	0.38	-41	-109		Tri táble	?	červená		bloudíme
3	75.0	640	4.25	-183	-43		sedlo Kamenná cesta	?	cesta dolů		bloudíme
3	78.0	400	3.00	-240	-80		Zemplínské Hámre	▶			bloudíme
3	83.0	200	5.00	-200	-40		Snina				106

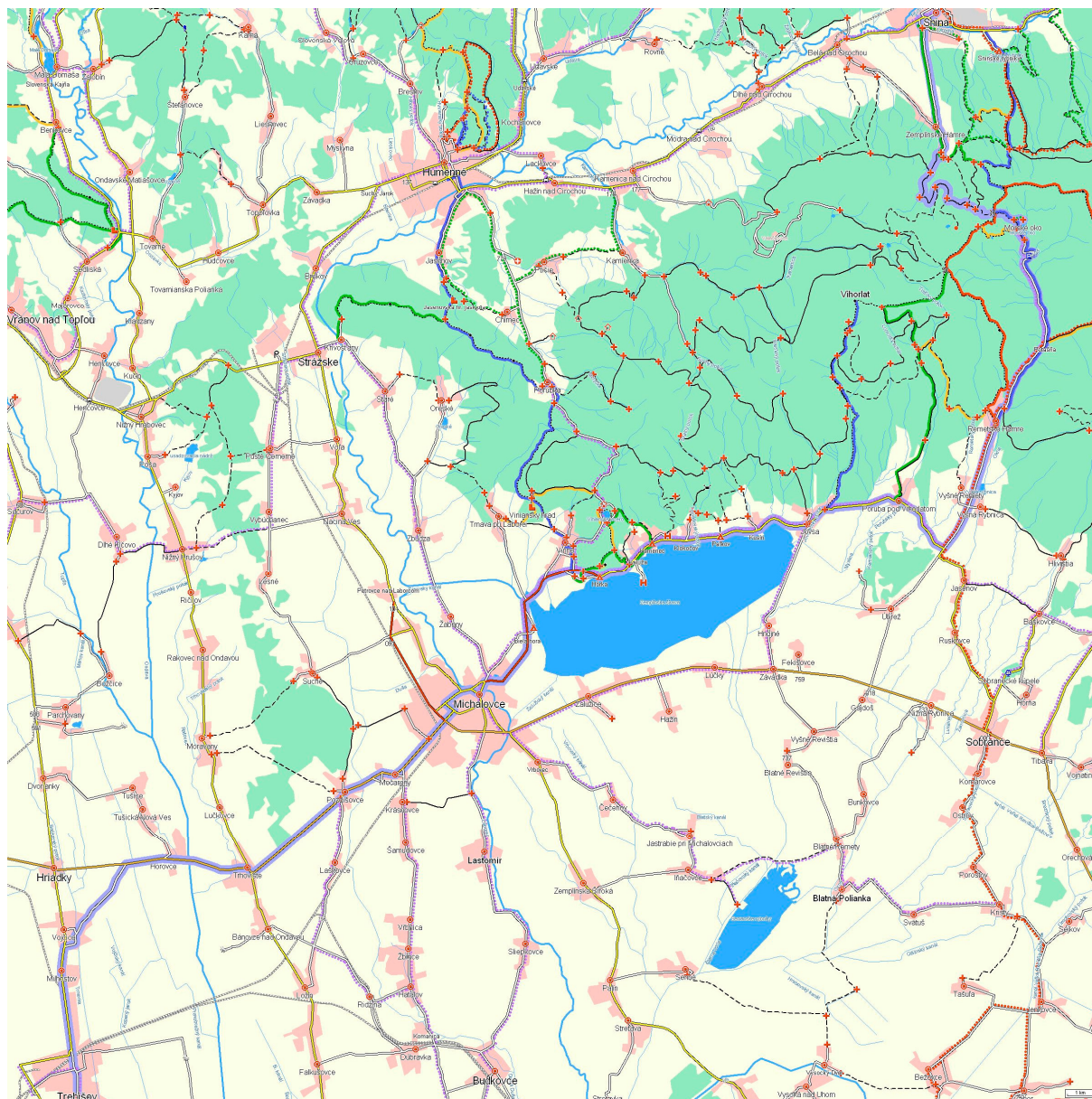
tabulka 6 – 3.etapa – aktuální trasa

Graf 8 – 3.etapa dle aktuální trasy

Graf 9 – 3.etapa – dle aktuální trasy - profil dle programu Cyklotrasy

Mapa 10 – aktuální trasa 3.etapy - dle programu Cyklotrasy

Cykloúdaje - 3. etapa:

Čas odjezdu:	7h 40m	Čas příjezdu:	19h 30m
Čistý čas jízdy (celková):	7h 07m 49s	Ujetá vzdálenost (celková):	85,68km
Čistý čas běhu [†] :	5h 25m	Čistý čas chůze [†] :	1h 38m
Uběhnutá vzdálenost [†] :	78,4km	Ušlá vzdálenost [†] :	7,28km
Průměrná rychlost (celková):	12,01km/h	Maximální Rychlost:	52,22km/h
Průměrná rychlost (běžená) [†] :	14,48km/h	Průměrná rychlost (pěšky) [†] :	4,45km/h
Stoupání:	819m	Klesání:	-719m
Vzdálenost se stoupáním:	46,05km	Vzdálenost s rovinou/klesáním:	.32,35km
Nejprudší stoupání:	209‰	Nejprudší klesání:	109‰

[†]) Jelikož valná část přechodu přes Vihorlat se šla pěšky, byly odhadnuty a dopočítány průměrné časy běhu na koloběžce a průměrný čas chůze dle kilometráže v mapách a času na fotkách.

4-Etapa (Snina - Stropkov) – Středa 16-VII-2008

Itinerář (doporučená trasa):

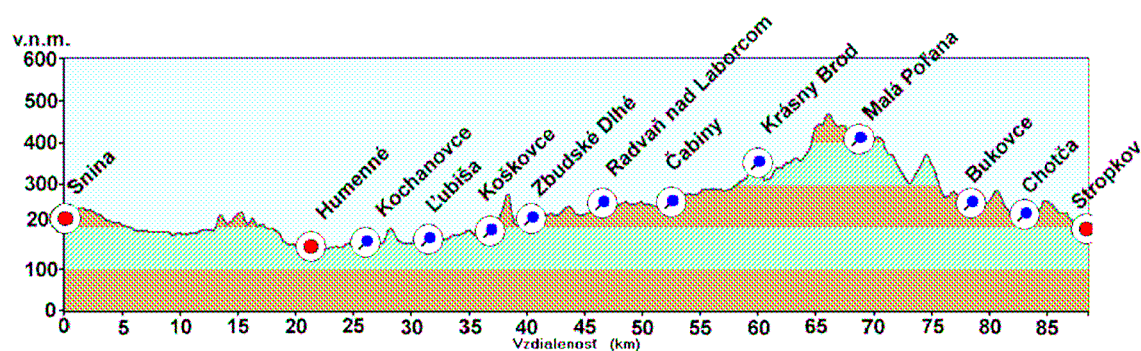
📍 **4. etapa, středa 16. 7. 2008, 89 km**

SNINA » HUMENNÉ » STROPKOV

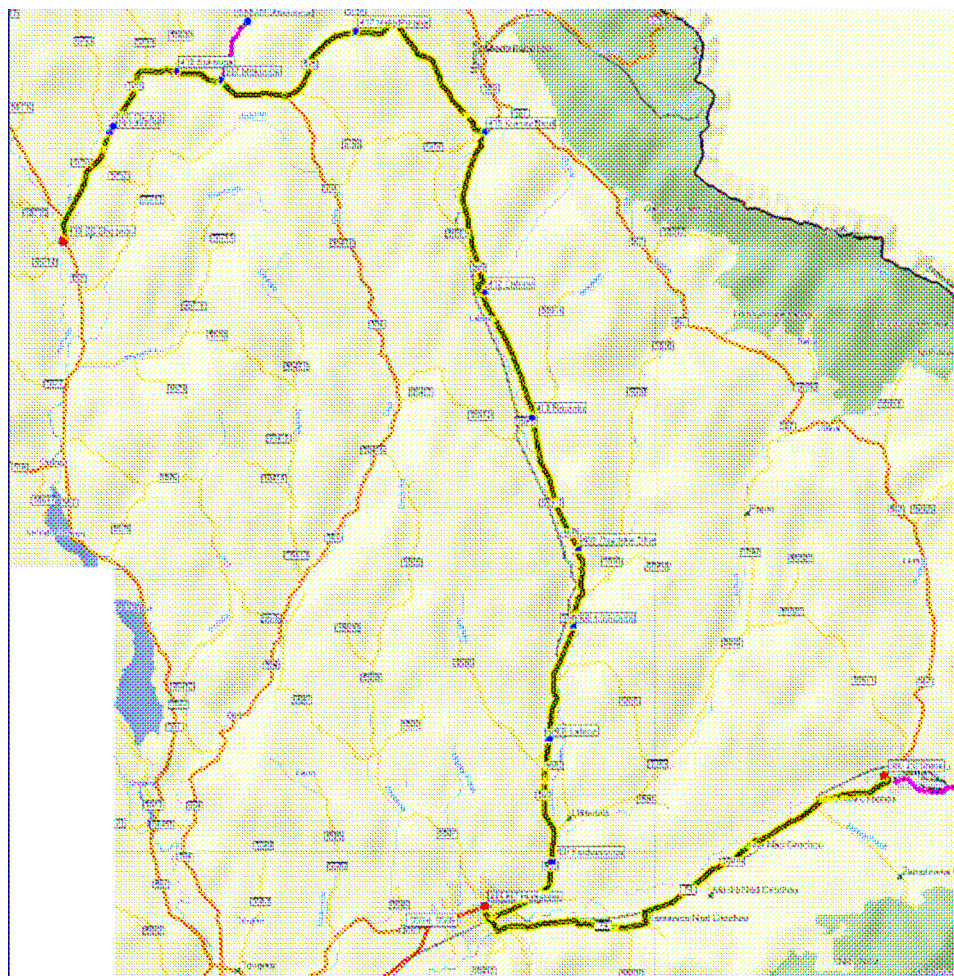
KM	VÝŠKA	MÍSTO	SMÉR	CESTA	CYKLOTRASA
0	210	SNINA	↑	74	
21	155	★ HUMENNÉ – HVEZD. (MIEROVA 4) . . .	→		CENTRUM
24	152	HUMENNÉ ŽELEZNIČNÁ STANICA	↖	559	■ M.
26	157	KOCHANOVCE	↑	559	■ M.
32	168	LUBISA	↑	559	■ M.
37	184	KOŠKOVCE	↑	559	■ M.
40	202	ZBUDSKÉ DĹHÉ	↑	559	■ M.
47	229	RADVAŇ NAD LABORCOM	↑	559	■ M.
53	252	ČABINY	↑	559	■ M.
60	309	KRÁSNY BROD	←	575	■ M., ■ Č.
69	340	MAŁA POLANA	↑	575	■ M., ■ Č.
78	227	BUKOVCE	↑	575	■ Č.
83	216	CHOTČA	↑	575	■ Č.
89	190	STROPKOV – ZŠ MLYNSKÁ 7			

Kontaktní údaje**Humenné**Igor Kudzej
+421 905 160 438, +421 577 752 179**Stropkov**Imrich Krestianko
+421 908 656 622★ **Setkání s astronomií****Humenné**

tabulka 7 – 4.etapa - doporučená trasa

Graf 10 – 4.etapa - doporučená trasa

Mapa 11 – trasa 4. etapy - doporučená trasa

Mapa 12 – trasa 4.etapy - průjezd přes Humenné

Dojezdová mapa:

Mapa 13 – dojezd do Stropkova

Etapový program

Středa	od 9h	návštěva hvězdárny v Humenném
	večer 21h	hejtmanova přednáška ve Stropkově (nepovinná)

Popis jízdy:

Ranní počasí bylo neurčitě. Chladno, zamračeno a vše bylo ponořeno do ranního oparu. Po snídani v 7 hodin jsem se nějak dal do kupy, sbalil věci a jen tak v lehké vestě vyrazil na trať. Asi jsem to oblečení trochu podcenil, protože po 500 metrech jsem již cítil zimu, a tak jsem se šmahem otočil zpět ke škole, z vozové hradby vylovil opět svůj batoh a převlékl se do cyklobundy s dlouhým rukávem a vzal si i dlouhoprsté rukavice. A potom jsem tedy opět a definitivně vyrazil.

Cesta vedla po hlavní silnici víceméně po rovině nebo z mírného kopce. V Belé nad Cirohou začalo mírně pršet a přšlo skoro až do Humenného. Hvězdárnu na střeše okresního úřadu jsem našel bez problémů a jal se ji tedy prozkoumat i zevnitř.

Na hvězdárně se nám věnoval Igor Kudzej a jeho spolupracovníci. Pustili nám obsáhlou videoprojekci o historii hvězdárny v Humenném a jejích pracovnících. Ukázali nám vybavení hvězdárny, kopuli s 250mm Cassegrainem a sluneční refraktor 80/1200 k zakreslování Sluneční aktivity. Dr. Kudzej nám popovídal o smělých plánech na Kolonickém sedle, kde hodlají postavit i planetárium.

Po nakouknutí do mapy okolí Humenného, jež měl u sebe Vatikán a jež byla svým vydáním snad starší než oba my dva dohromady, jsem se rozhodl nenásledovat itinerář směrem na Medzilaborce, nýbrž na Vranov nad Toplou a do Stropkova doběhnout od jihu kolem vodního díla Domaša. Tedy nejdříve na západ a potom u zříceniny hradu Čičava odbočit doprava na sever a běžet až do Stropkova.

Z Humenného jsem vyběhnul společně s Vatikánem a Lubošem, ale ti se mi po chvíli ztratili z dohledu, takže většinu cesty jsem běžel sám a sám. Většina Ebipiklů totiž následovala itinerář z Humenného po 559 až do Medzilaborců a pak po 575 do Stropkova od severovýchodu.

Běžel jsem mírně kopcovitým terénem za totálně pitomého počasí. Chvilí bylo slunce za mrakem a bylo zima tak akorát na cyklobundu. Chvilími sluníčko vykuklo zpoza mraků a bylo to naopak jen na tričko s krátkým rukávem.

Běžel jsem přes Závadku, Topoľovku a Tovarné. Právě na výjezdu z Tovarné nastala pěkná přeprška. Před lijákem mne zachránila čekárna autobusové zastávky. V klidu jsem se tedy nasvačil a po dešti pokračoval dál. Kousek od Tovarné, na ostrohu skály, nad řekou se tyčí zřícenina hradu Čičov. Po nezbytné fotodokumentaci jsem pokračoval dál.

Zvolená trasa mi slibovala mírné stoupání až do Stropkova. Leč za Malou Domašou to začalo. Silnice se začala vlnit prudce nahoru a dolů a ke vši smůle i povrch asfaltu byl u kraje vozovky přímo katastrofický. Tak vyježděné díry, vlny a koleje jsem již dlouho neviděl. A hlavně provoz byl dost rušný. Při výjezdu do kopce na Poljanu jsem byl míjen 14 kamióny těsně za sebou v jedné řadě.

Už při nástupu na Malou Domašu mi došlo pití, takže jsem byl v kopcích sužován hladem a žízní. Zachránil mne motorest "Salaš Alpinka" v Nové Kelči. Spolupleníci byli i Vatikán a Luboš, kteří dorazili chvíli po mně a identifikovali mou přítomnost v lokále dle koloběžky stojící před hospodou. Já se najedl královsky, chutně a moc, ebikolegové takové štěstí neměli, protože si dali slovenské národní jedlo a pak se přeli se servírkou, zda-li v těch haluškách byla bryndza či nikoliv.

V mírném protivětru a v mírném kopci mi pak Vatikán s Lubošem opět ujeli a já sám běžel pohodovým tempem do Stropkova. Ubytování nám bylo poskytnuto v tělocvičně místní ZŠ, avšak jen s jednou sprchou a malým bojlerem. Imrich proto zařídil možnost vysprchování se v kabinách místního fotbalového hřiště, kde bylo sprch nepřeborně a tekla horká voda. Cesta na fotbalové hřiště byla spojena i s kulturním zážitkem, neboť jsme cestou minuli pravý a nefalšovaný cikánský slum.

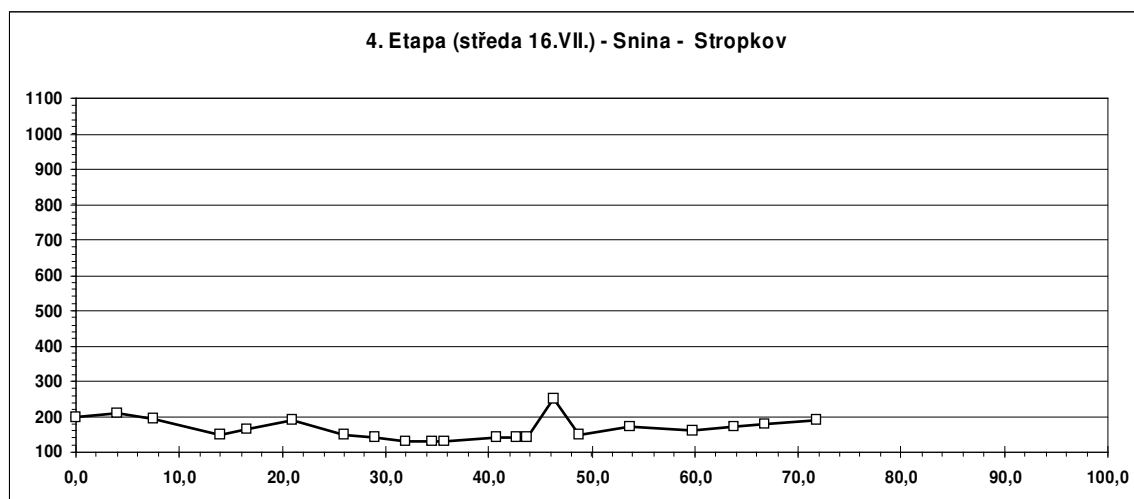
Jako vždy jsem se navečeřel z nakoupených zásob a pak vyrazil hasit žízeň a prohlížet místní pamětihodnosti. Hejtman měl večer o deváté hodině přednášku někde na městském úřadě. Já jsem se neúčastnil, neboť jsem šel spát, bych načerpal síly do dalších etap.

Dá se říci, že během téhle etapy se nic mimořádného nepříhodovalo.

Aktuální trasa a profil:

4. Etapa (středa 16.VII) - Snina - Stropkov														
E	km	mm	Δ km	delta mm	St ‰	Kř.	Sídlo	S	Silnice, (cyklostezka)				Pozn	50
4	0,0	200	0,00	0	0		Snina	▲	558					106
4	4,0	210	4,00	10	3		Belá nad Cirohou	▲	558					106
4	7,5	195	3,50	-15	-4		Dlhé nad Cirohou	▲	558					140
4	14,0	150	6,50	-45	-7		Kamenica nad Cirohou	▲	558					140
4	16,5	165	2,50	15	6		Hažín nad Cirohou	▲	558					139
4	21,0	190	4,50	25	6		Humenné - hvezdáreň	▲	558					139
4	26,0	150	5,00	-40	-8		Závadka	▲	558					139
4	29,0	140	3,00	-10	-3		Topoľovka	▲	558					138
4	32,0	130	3,00	-10	-3		Hudcovce	▲	558					138
4	34,5	130	2,50	0	0		Tovarné	▲	558					138
4	35,8	130	1,25	0	0	x	Čičava	►	558	15				138
4	40,8	140	5,00	10	2		Benkovce	▲	15					138
4	42,8	140	2,00	0	0		Slovenská Kajňa	▲	15					138
4	43,8	140	1,00	0	0		Malá Domaša	▲	15					138
4	46,3	250	2,50	110	44	x	Poľana	▲	15					103
4	48,8	150	2,50	-100	-40	x	Holčíkovce	▲	15					103
4	53,8	170	5,00	20	4	x	Nová Kelča	▲	15					102
4	59,8	160	6,00	-10	-2		Tuarny nad Ondavou	▲	15					102
4	63,8	170	4,00	10	3		Miňovce	▲	15					68
4	66,8	180	3,00	10	3		Breznica	▲	15					68
4	71,8	190	5,00	10	2		Stropkov	▲	15					68

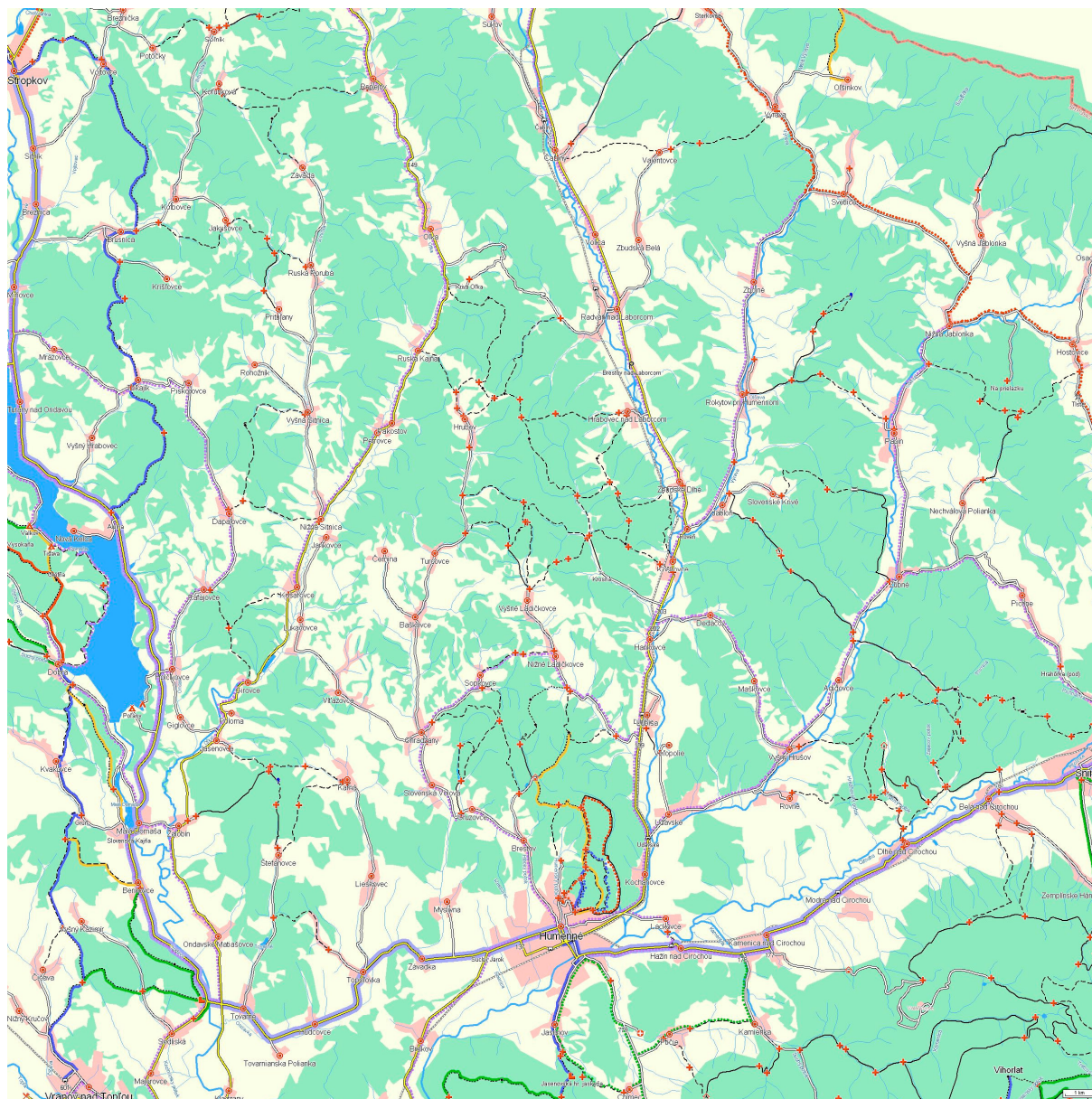
tabulka 8 – 4.etapa – aktuální trasa

Graf 11 – 4.etapa dle aktuální trasy

Graf 12 – 1.etapa – dle aktuální trasy - profil dle programu Cyklotrasy

Mapa 14 – aktuální trasa 1.etapy - dle programu Cyklotrasy

Cykloúdaje - 4. etapa:

Čas odjezdu:	8h 15m	Čas příjezdu:	17h 15m
Čistý čas jízdy:	4h 56m 31s	Ujetá vzdálenost:	75,49km
Průměrná rychlost:	15,27km/h	Maximální Rychlost:	52,22km/h
Stoupání:	220m	Klesání:	-230m
Vzdálenost se stoupáním:	35,50km	Vzdálenost s rovinou/klesáním:	39,99km
Nejprudší stoupání:	44‰	Nejprudší klesání:	-40‰

5-Etapa (Stropkov - Roztoky) – Čtvrtek 17-VII-2008

Itinerář (doporučená trasa):

📍 **5. etapa, čtvrtek 17. 7. 2008, 70 km**

STROPKOV ➡ DUKLA ➡ ROZTOKY

KM	VÝŠKA	MÍSTO	SMĚR	CESTA	CYKLOTRASA
0	190	STROPKOV	↑	575	☐.c.
12	246	MAKOVCE	←		☐.m.
15	286	STRAŠKOVCE	←		☐.m.
20	369	MIROŤA	↑		☐.m.
26	339	KRAJNÁ POĽANA	→	73	POZDEJ, ☐.c. 015
32	498	DUKLIANSKY PRIESMYK	↕	73	☐.c. 015
37	375	NÍZNY KOMÁRIK	→		☐.c. 015
41	364	MEDVEDIE	↔		☐.c. 015
43	358	VÝŠNÁ PISANÁ	←		☐.c. 015, ☐.m.
50	256	KAPIŠOVÁ	↑		☐.c. 015, ☐.m.
52	238	✕ 73	→	73	☐.c. 015, ☐.m.
55	230	SVIDNÍK	→	77	☐.c. 015
64	293	NÍZNY MIROŠOV	↑	73	
66	309	✕ ROZTOKY	→		
70	367	✧ ROZTOKY – HVĚZDÁRNA			

Kontaktní údaje

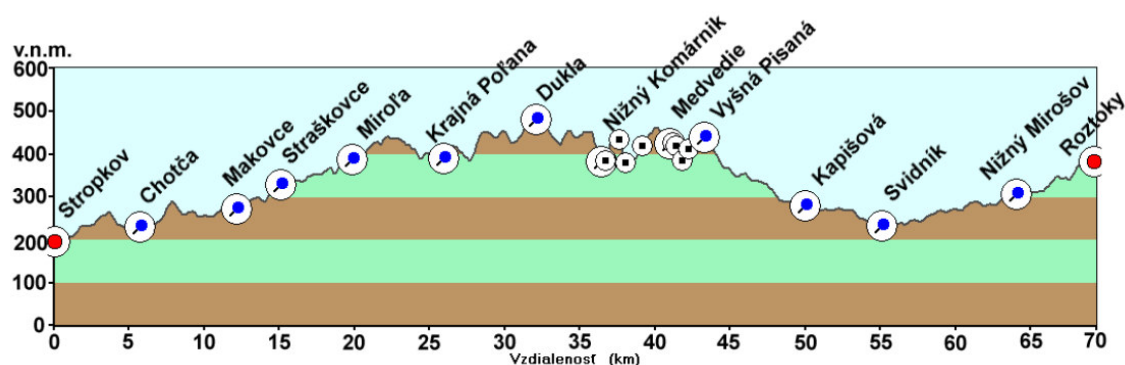
Roztoky

Imrich Krestianko
+421 908 656 622
Hvezdareň
+421 545 923 20

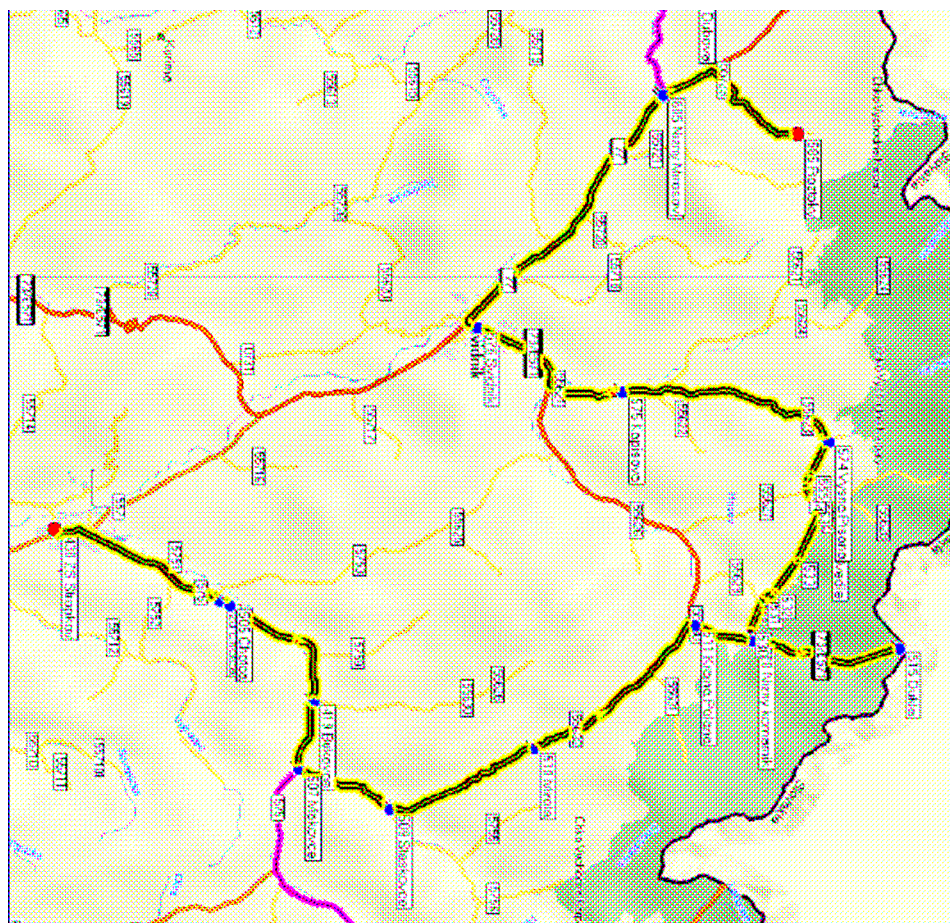
✧ Setkání s astronomií

Roztoky

tabulka 9 – 5.etapa - doporučená trasa

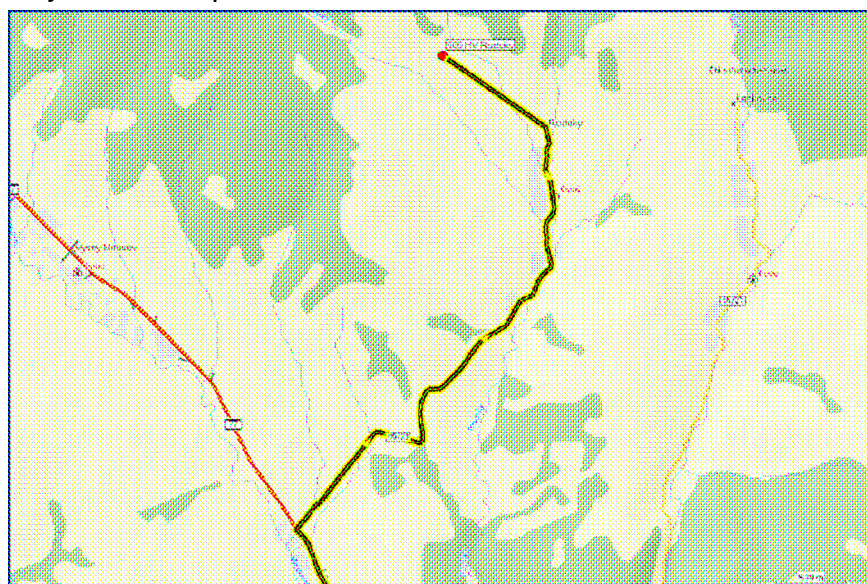

Graf 13 – 5.etapa - doporučená trasa

Mapa 15 – trasa 5. etapy - doporučená trasa

Dojezdová mapa:

Mapa 16 – dojezd do Roztok

Etapový program

Čtvrtek

společný program nebyl stanoven

Popis jízdy:

Vůbec se mi nechtělo vstávat, takže jsem na trať vyběhnul poměrně pozdě, až kolem 8 hodiny. Nasnídal jsem se až po cestě, na první zastávce u Lidlu asi tak 200m za školou. Běžel jsem sám, vstříc Dukelskému průsmyku, dle mapy neustále do kopce. Terén byl skutečně mírně a stála do kopce, mapy nelhaly. Počasí bylo polojasné, vítr slabý a mírně do zad. Ve Staškovciach mne dohonal Simulant a jeli jsme spolu pohodovým tempem až do Bodružalu.

V Miroľe fotím překrásný pravoslavný dřevěný kostelík. V Krajnej Poljaně se vedlejší silnice napojuje na hlavní. Silnice se stává širokou, ale rušně frekventovanou kamióny. Cesta již vede dost do kopce, ale já stále běžím, až se tomu sám divím. Cestu lemují prodavači hub, což jsou cikánské rodinky, nabízející lesní plody. Jsou to hlavně houby, vytríděné pěkně v koších. Cenovky u toho nemají, takže ceny jsou nejspíše smluvní a možná se i smlouvá. Je zajímavé, že cestou takových skupinek potkávám více než málo. Skoro to tak vypadá, jako by to bylo nějak organizováno, či přinejmenším jakoby každá rodina měla svůj prodejní rajón u silnice.

U památníku na Dukle potkávám opět Simulanta. Prohlížím si památník s pocity smíšenými. Pak se vracím ku hlavní silnici. Po zmrzlině a nějakém tom pitném režimu u kiosku v průsmyku se Simulantem rozhodujeme na společném výšlapu ku rozhledně, která stojí těsně u polských hranic na kótě 540 nad Duklou. V rozhledně na mne neodvratně dýchne duch reálného socialismu osmdesátých let, a to jak provedením stavby, interiéru tak i obslužným personálem. I ti staříci, co tam už prý 35 let provádějí lidi, chudáci, jakoby taky nějak ustrnuli v čase. Je patrné, že rozhledna patrně sloužila kdysi i jako muzeum, protože je zde spousta vitrín zakrytých dřevěným obložením a spousta odkladných prázdných ploch. Skoro žádné exponáty zde však nejsou, je to jenom rozhledna. Jsme výtahem vyvezení do posledního patra rozhledny a ponechání svému osudu. Ani zde nejsou vůbec žádné exponáty, jenom nevkusná šipková, nepřehledná skleněná mapa celé dukelské operace a malá polo-panoramatická mapa. V předposledním patře je ovšem přístupná terasa. Fotím panoramatické záběry, kocháme se mírně zvlněnou krajinou. A kam se člověk podívá, tak vidí kopeček a údolí, kopeček a údolí, až na obzor. Velmi "výhodné" místo pro vojenský útok. Scházíme po schodech do přízemí, potkáváme další ebicyklisty, kteří právě směřují nahoru. Mračí se a začíná jemně pršet. Sjíždím znovu k památníku do restaurace Beriozka. Ozývá se hlasitě "Z.D.E.". Jídlo je tu chutné a poměrně levné, spolu s významnou grupou ebicyklistů plníme restauraci. Naopak později projíždějící Ebipikly okřikujeme zase my svým hlasitým Z.D.E..

Sjíždíme z Dukly v malém pelotonu. Hlavní část odbočuje do kopců v Nižném Komárniku, já jedu dále sám po hlavní silnici. Kousek před Hunkovcami mne dohání Pavúk. Společně navštívíme v Hunkovcích pěkně upravený německý válečný hřbitov a jedeme dál až k odbočce k Údolí smrti. Zde na kraji cesty stojí památník zvící dvou tanků v kopulaci. Ten sovětský je výše a snaží se asi ten německý... Pavúk tvoří rychle živý obraz, já rychle fotím a vtom začíná děsně pršet. Schováváme se v motorestu Alpinka kousek od památníku. Nejsme zde sami, před nepřízní počasí se tu skryli i Sir a Vallovci. Takže nad pěnivými moky meditujeme v suchu restauračního zařízení o všem možném i nemožném. Déšť po hodině pomalu ustává a já, již celý nedočkavý, se vydávám sám dál na cestu v mírném dešti. Již v silnějším dešti sjíždím do Svidníku a před lijákem se schovávám v Bille, kde nakupuji potraviny na večeri i na ráno. Ve Svidníku navštívím ještě vojenský památník a běžím dál za deště ku Roztokám. Za Nižným Orlíkem přestává konečně pršet úplně. Sláva.

Za odbočkou na Roztoky začíná příšerný kopec. Na mokré vozovce mi prokluzují boty, takže stejně musím jít pěšky. Na předních podrážkách bot již dávno nemám žádný vzorek, takže na vlhkém podkladu mám špatnou adhezi při odrazu. Sjíždím do Roztok, minu místní všudypřítomná cikánská stavení a pěšky opět tlačím koloběžku na Podduklianskú hvezdáreň. Tak mizernou silnici plnou zmol a děr jsem letos ještě nepotkal. Předčí i tu hlavní silnici kolem přehrady Domaša. Po příchodu ku hvězdárně jsem velmi mile překvapen jak pěkné je to místo. O co více je moje překvapení uvnitř! Hvězdárnička tu stojí hned vedle "dřevěnice" - staré celnice, která však byla úplně a velkoryse rekonstruována. Čekají nás zde pokoje hotelového typu s měkkými postelemi, koupelnou a WC, tedy komfort o jakém se na Ebicyklu může každému jen zdát. I jídlo jest tu zařízeno díky Markytance a Imrichovi. Na každého tu čekají teplé párky, horký čaj a studené pivo. No nic mi tu nechybí.

K večeru máme exkurzi do kopule hvězdárny pod vedením místního jediného astronoma Dr.Baluďanského. Představuje nám přístrojové vybavení kopule (Cassegrain Ø400) a odsuvné boudy (Refraktor Ø150/2250).

Pak jsem byl mimojiné "intervjován" dopisovatelem jednoho místního denníku (nočníku?), jsouce jediný Ebipikl na koloběžce, a tudíž vhodný exot ku kladení otázek. Nu, něco jsem dotyčnému napovídal do diktafonu. Když si tak uvědomuji, co jsem panu redaktorovi nakecal za nesmysly, rád bych viděl ten článek o Ebicyklu, který se jistě pokusil i na základě rozhovoru se mnou napsat.

Již v nočních hodinách je pak v sále briefing s přednáškou pana Baluďanského o hvězdárně a její činnosti. Po úvodním slově Hejtmanově následuje potom nezbytné pasování nováčků. Jako obvykle jsou nováčci pasováni Hynkem za pomoci hejtmanova palcátu, odříkávající Základní Dogma Ebicyklu a přísahající na palcát. Nikdo ze zúčastněných se neodvážil nepřísahat, neboť se jistě bál, že jinak dostane palcátem "po kebuli". Budiž podotknuto, že k platnému znění Z.D.E. byl přidán "2. dodatek Z.D.E." ve znění "... a přšelo." Dále jsou Hejtmanem jmenována starší a mladší práčata, sbor důchodců a jakýsi dýmající spolek. Význam těchto pod-sekcí jsem nepostřehl.

Je ovšem ostudou, že zatím nebyla vytvořena sekce Koloběžkoebicyklistů, které bych se mohl (samozřejmě) státi podhejtmanem a vlastně i jediným členem, když už máme podhejtmana i pro pěší (Ivo Míček). Je vědecky dokázáno, že kolo bylo vynalezeno před koloběžkou a koloběžka před bicyklem. Takže se vlastně pohybují na přibližovadle ideově starším jak dopravní prostředky 99,991% Ebicyklistů.

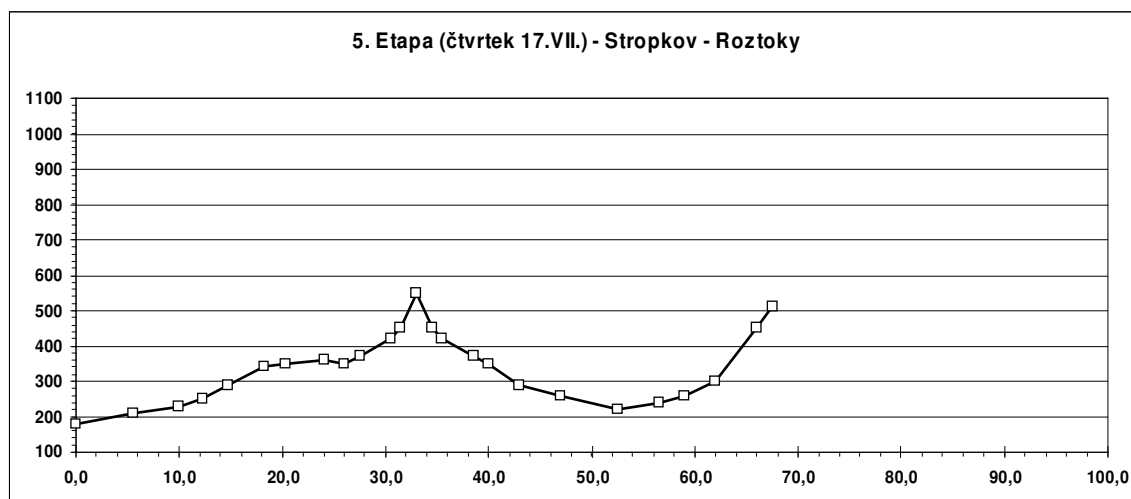
Potom byly promítány aktuální fotky a byly prezentovány zážitky z minulých etap. Konečně jsme se zase jednou vrátili ku prastarým tradicím Ebicyklu. V posledních letech totiž společný briefing a hlavně společná posezení o tom, co nás na trasách potkalo, bývají povážlivě zřídka.

A pak se šlo spát do měkkých postelí. Při otevřeném okně venku cvrčci cvrlikali, listí ve větvích šumělo, komáři mne sosali.

Aktuální trasa a profil:

5. Etapa (čtvrtek 17.VII.) - Stropkov - Roztoky														
E	km	mnm	Δ km	delta mnm	St ‰	Kř.	Sídlo	S	Silnice, (cyklostezka)				Pozn	50
5	0,0	180	0,00	0	0		Stropkov	▲	575					68
5	5,5	210	5,50	30	5		Choťča	▲	575					68
5	10,0	230	4,50	20	4		Bukovce	▲	575					38
5	12,3	250	2,25	20	9	x	Makovce	◄	575	□				39
5	14,8	290	2,50	40	16		Šaškovce	▲	□					39
5	18,3	340	3,50	50	14		Pstrina	▲	□					39
5	20,3	350	2,00	10	5		Miroľa	▲	□					38
5	24,0	360	3,75	10	3		Bodružal	▲	□					38
5	26,0	350	2,00	-10	-5		Krajná Poljana	►	□	73				38
5	27,5	370	1,50	20	13		Nižný Komárnik	▲	73					38
5	30,5	420	3,00	50	17		Višný Komárnik	▲	73					14
5	31,5	450	1,00	30	30		Pamätník Dukla	▲	73	□				14
5	33,0	550	1,50	100	67		Vyhliďková veža - Dukla		□	□				14
5	34,5	450	1,50	-100	-67		Pamätník Dukla	▲	□	73				14
5	35,5	420	1,00	-30	-30		Višný Komárnik	▲	73					14
5	38,5	370	3,00	-50	-17		Nižný Komárnik	▲	73					38
5	40,0	350	1,50	-20	-13	x	Krajná Poljana	►	73					38
5	43,0	290	3,00	-60	-20		Hunkovce	▲	73					38
5	47,0	260	4,00	-30	-8		Ladomirová	▲	73					38
5	52,5	220	5,50	-40	-7	x	Svidník	►	73	77				37
5	56,5	240	4,00	20	5		Nižný Orlík	▲	77					37
5	59,0	260	2,50	20	8		Vyšný Orlík	▲	□					37
5	62,0	300	3,00	40	13	x	Nižný Mirošov	►	□					36
5	66,0	450	4,00	150	38		Roztoky	▲	□					37
5	67,5	510	1,50	60	40		Roztoky - hvezdáreň	▲	□					37

tabulka 10 – 5.etapa – aktuální trasa

Graf 14 – 5.etapa dle aktuální trasy

zdrojové mapy v Cyklotrasy neobsahují všechna klíčová místa aktuální trasy

Graf 15 – 5.etapa – dle aktuální trasy - profil dle programu Cyklotrasy

zdrojové mapy v Cyklotrasy neobsahují všechna klíčová místa aktuální trasy

Mapa 17 – aktuální trasa 5.etapy - dle programu Cyklotrasy**Cykloúdaje - 5. etapa:**

Čas odjezdu:	7h 40m	Čas příjezdu:	17h 40m
Čistý čas jízdy:	5h 05m 19s	Ujetá vzdálenost:	71,27km
Průměrná rychlost:	14,00km/h	Maximální Rychlost:	56,90km/h
Stoupání:	670m	Klesání:	340m
Vzdálenost se stoupáním:	46,00km	Vzdálenost s rovinou/klesáním:	.25,27km
Nejprudší stoupání:	67‰	Nejprudší klesání:	-67‰

6-Etapa (Roztoky - Prešov) – Pátek 18-VII-2008

Itinerář (doporučená trasa):

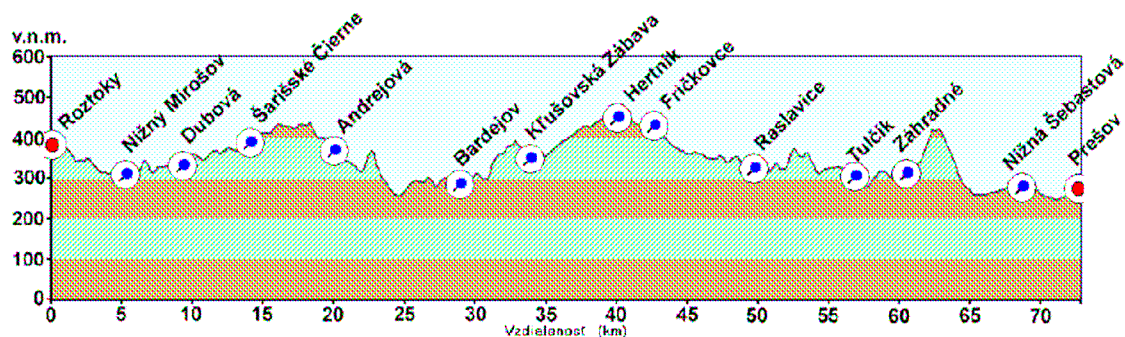
☉ **6. etapa, pátek 18. 7. 2008, 73 km**

ROZTOKY » BARDEJOV » PREŠOV

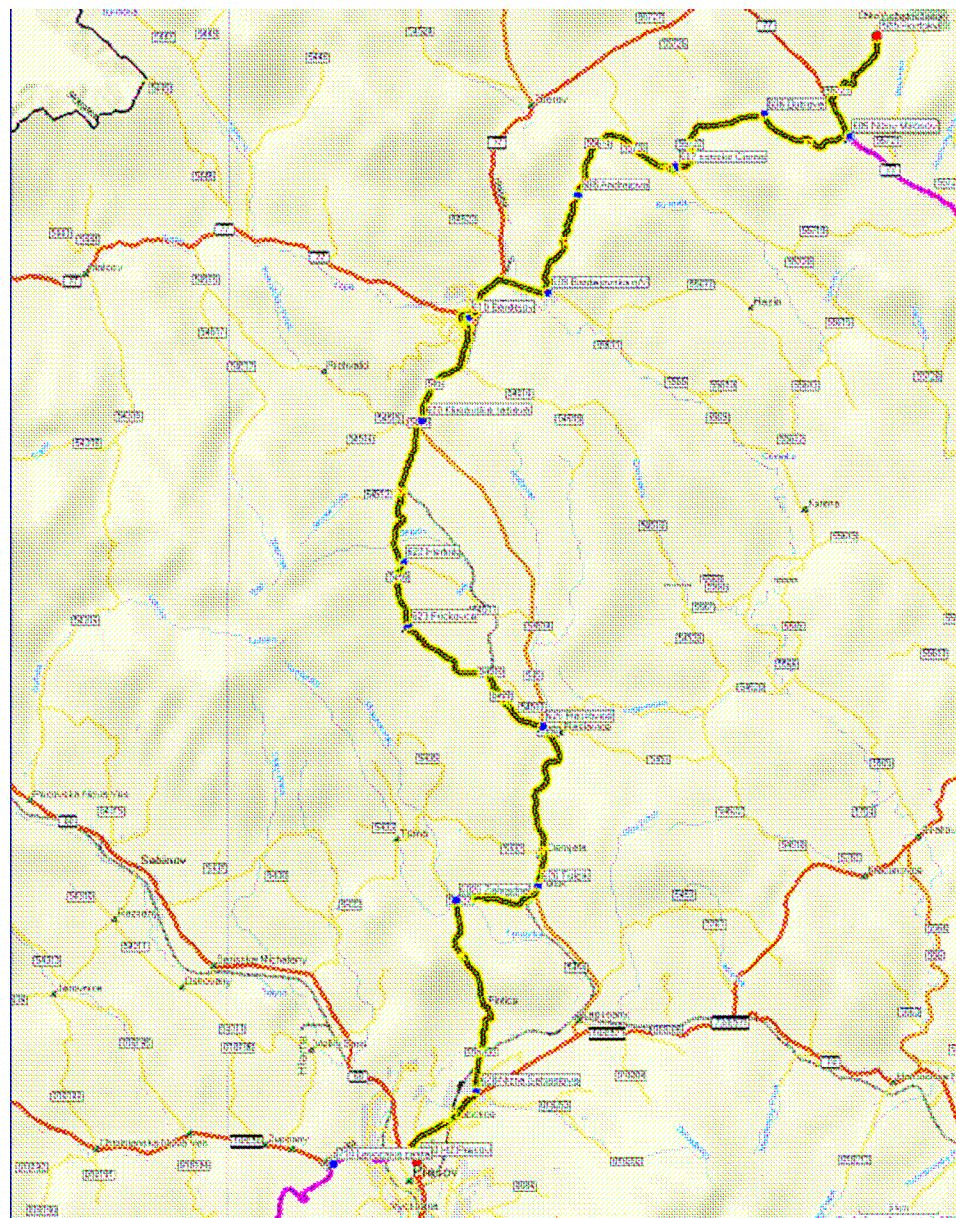
KM	VÝŠKA	MÍSTO	SMĚR	CESTA	CYKLOTRASA
0	367	ROZTOKY	↑		
4	312	✕ 77	←	<u>77</u>	
5	293	NÍZNÝ MIROŠOV	→		
9	316	DUBOVÁ	↑		☐ č. 015
14	369	ŠARIŠSKÉ ČIERNE	↑		☐ č. 015
20	324	ANDREJOVÁ	↑		☐ č. 015
24	258	BARDEJOVSKÁ NOVA VES	→		☐ č. 015
28	286	✕ 77	←	<u>77</u>	☐ č. 015
29	285	BARDEJOV (CENTRUM)	→;←	<u>77</u>	☐ č. 015
34	315	KLUŠOVSKÁ ZÁBAVA	→		☐ č. 015
40	456	HERTNÍK	→		☐ č. 015
43	439	FRÍČKOVCE	↑		☐ č. 015
50	307	RASLAVICE	↑	<u>545</u>	☐ č. 015
57	286	TULČÍK	→		☐ č. 015
61	303	ZAHRADNÉ	←		☐ č. 015
69	275	NÍZNÁ ŠEBASTOVÁ (PREŠOV)	→	<u>18</u>	
73	272	✕ PREŠOV – PLANETÁRIUM			

Kontaktní údaje**Prešov – planetárium**Kolivošková Renáta
+421 517 722 065, +421 517 733 218**Prešov – gymnázium**Miloš Socháň
+421 903 615 355✱ **Setkání s astronomií****Prešov**

tabulka 11 – 6.etapa - doporučená trasa

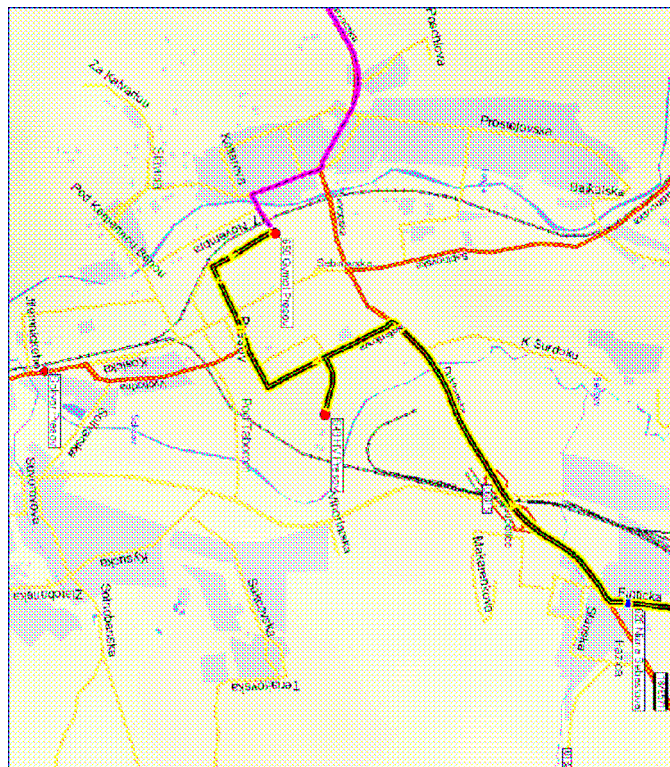

Graf 16 – 6.etapa - doporučená trasa

Mapa 18 – trasa 6.etapy - doporučená trasa

Dojezdová mapa:

Mapa 19 – dojezd do Prešova

Etapový program

Pátek	?	?
	ve 21h	Hejtmanova přednáška na hvězdárně v Prešově

Popis jízdy:

Spal jsem dost blbě. Po několika dnech spaní na tvrdých matracích či holé zemi jsem se v měkké (=obyčejné) posteli vůbec nevyspal. Byl jsem celý polámaný.

Snídaně byla z donesených zásob. Díky špatnému spánku jsem odjížděl poměrně pozdě, až kolem 9h. Ostatní Ebipikli na tom však nebyli o nic lépe. Mnozí taky ponocovali.

Těsně před vyběhnutím na trať se opět mírně rozpršelo. Díky špatnému spánku jsem byl unaven a "motor" mi vůbec netáhl. A taky cesta vedla až do Smilna stále do mírného kopečku, nebo se houpala přes kopce s rostoucím výškovým trendem.

Běžím po hlavní silnici E77 a odchyluji se od itineráře. Roztoky - Vyšný Mirošov - Nižná Polianka - Smilno - Zborov - Dlhá Lúka - Bardejov a potom dle itineráře až do Raslavic, kde běžím po hlavní silnici až do Prešova.

Během cesty minu několik hřbitovů z Velké války. I tehdy se až tady bojovalo (bylo to v roce 1915).

Střídavě mží nebo prší, vozovka je mokrá a podkluzují mi boty. Konečně je od Zborova až do Bardejova táhlý sjezd. V Bardejově si obhlížím zbytky historických hradeb, ale až na náměstí nejdu. Pokračuji ve směru na Klušovskou zábavu, kde si dávám oběd v motorestu u cesty. Po vydatném obědě vyběhnu/vyjdu příšerný kopec až do obce Hertník. A zase prší.

Za Hertníkem následuje táhlé klesání až do Raslavic. Při projížděce přes Raslavice slyším hlasité Z:D.E. z místní cukrárny, leč nezastavuji a běžím dále. Napojuji se opět na frekventované hlavní silnici 545. Opět začíná silněji pršet. Dnes je opět počasí k naštvání. Začne-li pršet, tak obléknu pláštěnku a pršet přestane, tak ji zase svleču a opět se rozprší. Takto počasí testuje moji nervovou soustavu během etapy několikrát.

Do Prešova sbíhám kolem letiště po velmi rušné dvojproude silnici. Ta má naštěstí ještě i širokou krajnici, takže mne kamióny svištící po mé levici nijak nevzrušují. Horší je to po sjezdu do města, kdy se musím v hustém provozu dostat až skoro do centra města. Je kolem 17h. Nejdříve minu u hřbitova odbočku ku hvězdárně, a tak se vracím zpět z centra města. Na hvězdárnu jsem sice na chvíli vpuštěn, ale místní personál jde právě domů a přijdou prý opět až k večeru, kdy bude plánovaná Hejtmanova přednáška. Připadám si jako obtěžující Ebihmyz. Inu velká je to hvězdárna, velká je to instituce a ani příjezd Ebipiklů s nimi asi nehne. Anebo se mýlím a je to všechno nějak naorganizováno zcela jinak, z itineráře však nevyplývající. Je mi již teď jasné, že se sem budu vracet z tepla tělocvičny jen velmi nerad.

Sjíždím dolů k nádraží, chvíli hledám gymnázium a po úspěšném nalezení se ubytovávám. Tělocvična je velmi malá, ale koneckonců jsme se vždy vešli kamkoliv i do zcela menších prostor. Po sprše a mírné relaxaci vyrazím na náměstí plenit restaurační zařízení. Nakonec kotvíme s Mellantrichem a Simulantem v jedné zahradní restauraci uprostřed náměstí, kryti od nepohody venku stanovou střechou a igelitovými stěnami. Kolem nás se opět rozpršelo. Výborný steak se zeleninovou oblohou ve mne mizí, ani nestačí zchladnout na talíři. Když tak sedíme nad žvancem, projíždí kolem nás na kole nějaká povědomá cyklistka, celá zahalená v cyklopláštěnce. Dohadujeme se, zda je to Olga či nikoliv. Že by přijela na EBI tak pozdě, až na poslední etapu?

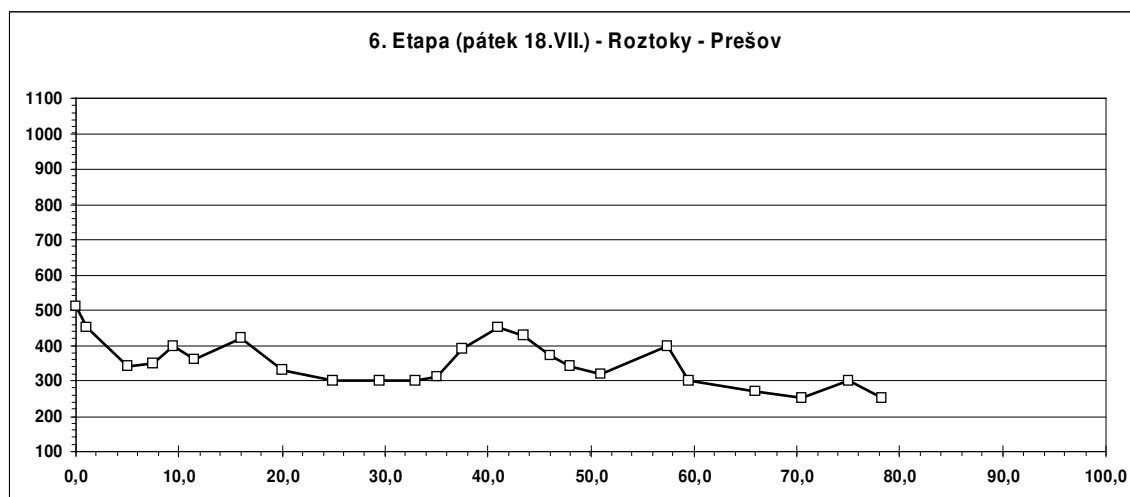
Vracím se do tělocvičny. Přichází Podžito, tentokrát ne na kole (!), ale pěšky. Letos se z osobních důvodů nemohl zúčastnit, a tak přijel alespoň tak. Objevuje se i Olga, ta však na kole. Na tom náměstí to byla skutečně ona!

Stále prší nebo poprchá, vracím se do tělocvičny a relaxuji. Po odpolední neúspěšné návštěvě hvězdárny se mi na ni již zpátky nechce. S myšlenkou typu "ať se na té hvězdárně jdou bodnout" si uléhám a za chvíli spím.

Aktuální trasa a profil:

6. Etapa (pátek 18.VII.) - Roztoky - Prešov														
E	km	mnm	Δ km	delta mnm	St %	Kř.	Sídlo	S	Silnice, (cyklostezka)				Pozn	50
6	0,0	510	0,00	0	0		Roztoky - hvezdáreň	▲	□					37
6	1,0	450	1,00	-60	-60		Roztoky	▲	□					37
6	5,0	340	4,00	-110	-28	x	Nižný Mirošov	►	77					36
6	7,5	350	2,50	10	4		Vyšný Mirošov	▲	77					36
6	9,5	400	2,00	50	25		Hutka	▲	77					36
6	11,5	360	2,00	-40	-20	x	Nižná Poljanka	▲	77					36
6	16,0	420	4,50	60	13		Smilno	▲	77					36
6	20,0	330	4,00	-90	-23	x	Zborov	▲	77					35
6	25,0	300	5,00	-30	-6		Dlhá Lúka	▲	77					35
6	29,5	300	4,50	0	0		Bardejov	▲	77	545				35
6	33,0	300	3,50	0	0		Bardejovská Zábava		545					65
6	35,0	310	2,00	10	5	x	Klešovská Zábava	▲	545					65
6	37,5	390	2,50	80	32		Šiba, vlak	▲	□					65
6	41,0	450	3,50	60	17		Hertník	▲	□					65
6	43,5	430	2,50	-20	-8		Fričkovce	▲	□					65
6	46,0	370	2,50	-60	-24		Osikov	▲	□					65
6	48,0	340	2,00	-30	-15	x	Vaniškovce	▲	□					65
6	51,0	320	3,00	-20	-7		Raslavice	▲	545					66
6	57,5	400	6,50	80	12		Demjata	▲	545					100
6	59,5	300	2,00	-100	-50	x	Tulčík	▲	545					100
6	66,0	270	6,50	-30	-5	x	Kapušany	►	545	18				100
6	70,5	250	4,50	-20	-4		Prešov - Nižná šebestová	▲	18					99
6	75,0	300	4,50	50	11		Prešov - hvezdáreň		□					134
6	78,3	250	3,25	-50	-15		Prešov - gymnásium		□					134

tabulka 12 – 6.etapa – aktuální trasa

Graf 17 – 6.etapa dle aktuální trasy

zdrojové mapy v Cyklotrasy neobsahují všechna klíčová místa aktuální trasy

Graf 18 – 6.etapa – dle aktuální trasy - profil dle programu Cyklotrasy

zdrojové mapy v Cyklotrasy neobsahují všechna klíčová místa aktuální trasy

Mapa 20 – aktuální trasa 6.etapy - dle programu Cyklotrasy**Cykloúdaje - 6. etapa:**

Čas odjezdu:	8h 40m	Čas příjezdu:	17h
Čistý čas jízdy:	5h 11m 41s	Ujetá vzdálenost:	79,69km
Průměrná rychlost:	15,33km/h	Maximální Rychlost:	57,43km/h
Stoupání:	400m	Klesání:	-660m
Vzdálenost se stoupáním:	28,00km	Vzdálenost s rovinou/klesáním:	.51,69km
Nejprudší stoupání:	32‰	Nejprudší klesání:	-60‰

7-Etapa – (Prešov – Spišská Nová Ves) – Sobota 19-VII-2008

Itinerář (Aktuální trasa a profil):

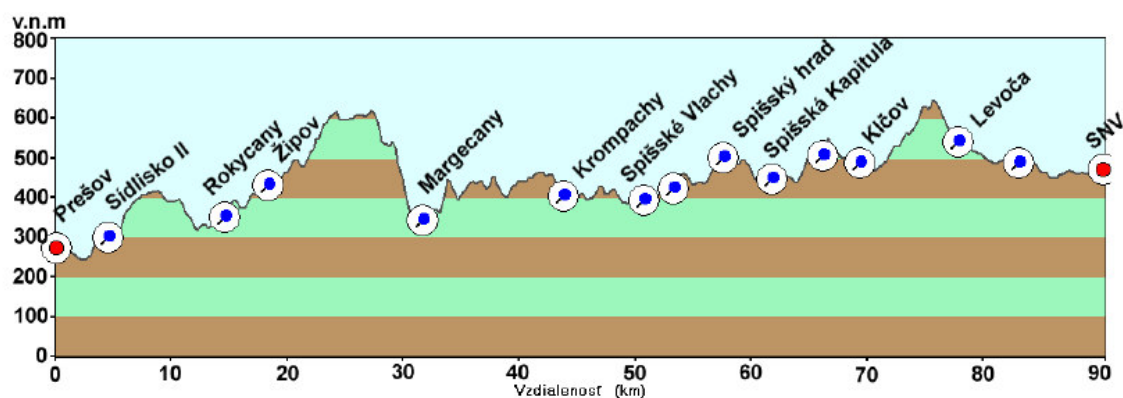
📍 **7. etapa, sobota 19. 7. 2008, 91 km**

PREŠOV » SPIŠSKÝ HRAD » LEVOČA » SPIŠSKÁ NOVÁ VES

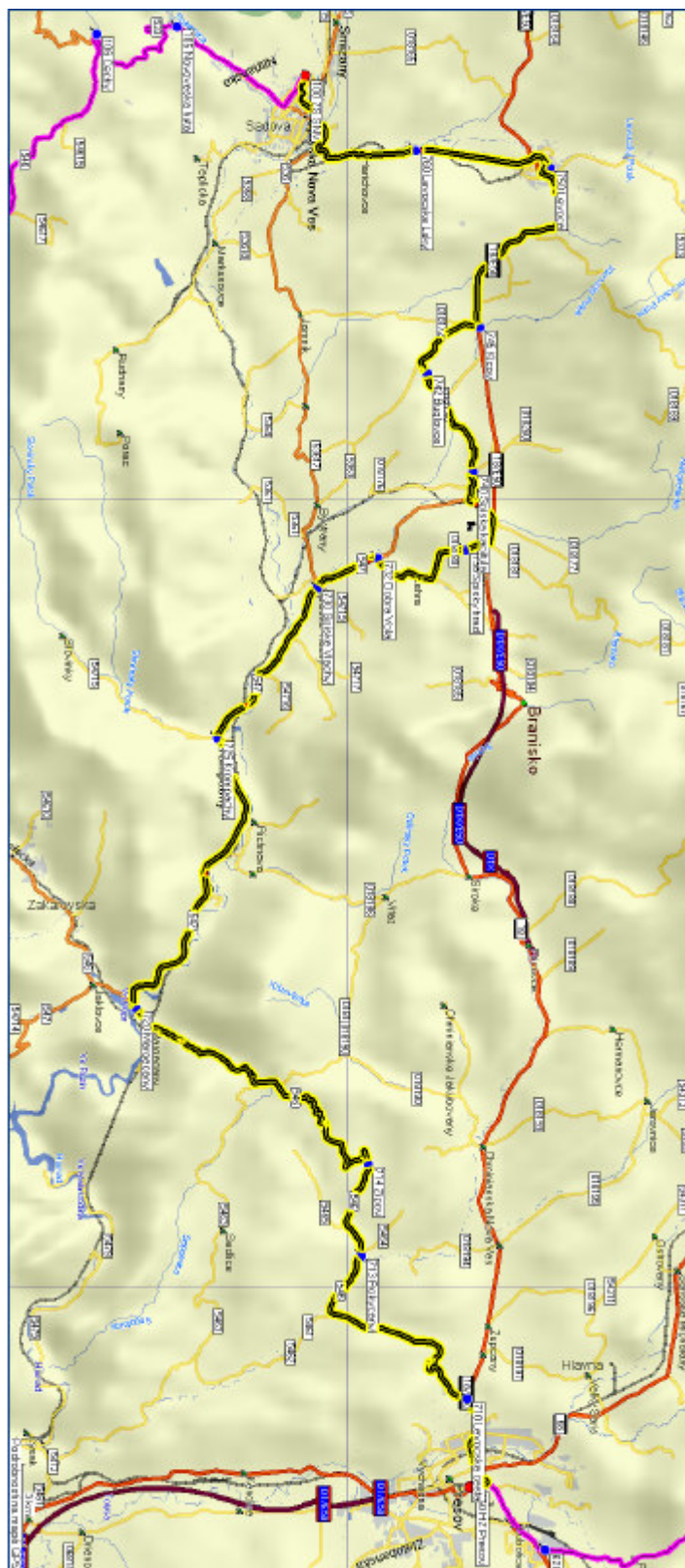
KM	VÝŠ.	MÍSTO	SMÉR	CESTA	CYKLOTRASA
0	272	PREŠOV			
5	271	PREŠOV – SIDLIŠKO II, LEVOČSKÁ CESTA . . .	←	546	M.
15	320	ROKYCANY	↑	546	M.
18	373	ŽIPOV	↑	546	M.
32	322	MARGECANY	→	547	Č.
44	402	KROMPACHY	↑	547	Č.
51	391	SPIŠSKÉ VLACHY	↑	547	Č.
53	408	DOBŘÁ VÓLA	→		Č.
58	512	× SPIŠSKÝ HRAD	←		
59	460	× 18.	←	18	
60	451	× SPIŠSKÉ PODHRADIE	←	547	
61	430	× 547; MARIÁNSKE NÁMESTIE	→		
62	483	SPIŠSKÁ KAPITULA	↑		M. 2855
66	470	BUGLOVCE	→		M. 2855
69	491	× 18 KLČOV	←	18	
78	574	LEVOČA	←	533	
91	461	SPIŠSKÁ NOVÁ VES – ZŠ			

Kontaktní údaje**Spišská Nová Ves**František Sejút
+421 949 117 400★ **Setkání s astronomii**

tabulka 13 – 7.etapa - doporučená trasa

Graf 19 – 7.etapa - doporučená trasa

Mapa 21 – trasa 7. etapy - doporučená trasa

Dojezdová mapa:

není třeba, už jsme tam byli na startu, takže jistě trefíme i do cíle.

Mapa 22 – dojezd do SNV

Etapový program

Sobota kolem 21h závěrečné zakončení 25. Ebicyklu, pění hymny a prý ještě nějaké překvapení pro Evu Krchovou,...

Popis jízdy:

Po ranní narychlo zhltné snídani jsem vyrazil již v 7h10m na trať. Rozhodl jsem se běžet přímo po hlavní silnici na Poprad. Zdálo se mi to kratší, ovšem na základě nedbalého studia mapy a itineráře. Nějak jsem opomenul, že se budu muset dostat přes sedlo Branisko.

Cesta vedla zpočátku po skoro rovině nebo lépe řečeno trochu stále do kopce. V Chimianinskej Novej Vsi jsem se stavil na první svačinku. Malá restaurace vedle hlavní cesty mi poskytla polévku, Kofolu a pivo. Běžel jsem skoro celou cestu sám, a tak jsem si udržoval své vlastní tempo postupu vpřed.

Hlavní cesta se před Fričovcami rozdvojila, hlavní proud aut směřoval po nové dálnici tunelem pod Braniskem, já běžel dále do kopce po novém a perfektním asfaltu v nulovém provozu. Těsně pod Braniskom mne dohnali Pavúk s Pedrem, ale v zápětí mi ujeli. Při nástupu do stoupání mne minul v protisměru nějaký namakaný cyklista na pěkném horském kole, v prostředku kopce mne již předjížděl zezadu a než jsem dorazil na vrchol Braniska, tak již opět sjížděl dolů. Velký provoz tu asi není, a tak sem jezdí trénovat kopce skuteční cyklisté.

Na vrcholu Braniska si dávám desetiminutový odpočinek a celý se těším na sjezd v serpentínách dolů do Spišského podhradí.

Leč ouha! Jak je cesta na Branisko z východní strany rovná a perfektní, tak od západní strany je samá serpentina a samá díra a záplata ve vozovce. Takže z očekávaného sjezdu sešupem dolů bylo jen brždění a vyhýbání se děrám. No ale i tak jsem při sjezdu dohnal Pavúka s Pedrem.

Pitný režim dodržujeme v motelu na výjezdu dálnice od Braniska. Přijíždí i Vatikán a jedeme dál společně. V dále již na nás kouká Spišský hrad. Za námi se však kupí temně fialová mračna nevěstící nic dobrého. Zastavuji se u odbočky stoupající k Spišskému hradu. Po několika zahromování a pár blýsknutích začíná pravý a nefalšovaný lijavec s nepřebornými blesky a hromy. Stačím si ještě obléct veškeré vrstvy a pláštěnky a schovávám se pod stromem. Ačkoliv stojím několik set metrů pod Spišským hradem, v maximu lijavce se mi hrad zcela ztrácí ve vodní třešti. Za necelou půlhodinu je po všem. Návštěva hradu odpadá, neboť díky proklouzávání bot na mokřem terénu bych musel koloběžku ku Spišskému hradu dotlačit pěšky. A na to nemám čas. Běžím dál a zastavuji se až u minerálního pramene - Sivá Brada. Od místního hlídače (WC a parkoviště) si kupuji dvě kopie historických mincí po 35,-Sk. Alespoň mám nějaké malé dárečky pro děti.

Po několika kopečcích nahoru a dolů následuje opět táhlý a dlouhý kopec, který snad nemá konce. Asi něco jako to Branisko. Když se dostanu nahoru, pode mnou je již Levoča. Zastavuji se na náměstí a kochám se jeho krásami. Fotím místní pamětihodnosti. Před dalším deštěm se ukrývám v malém podloubí. Pak se vydávám dál na cestu, skoro stále z kopce až do Harichovců. Pak následuje ještě poslední malý stoupák těsně před SNV a nakonec sjezd až ke škole ing.Kožucha, kde jsme právě před sedmi dny startovali do první etapy.

U školy zatím není nikdo, je zamčeno. Vracím se zpět na náměstí kde v letní zahrádce potkávám další Ebipiky (Simulant, Sir, Poupa, Kaděrka), doplňujeme tekutiny a plníme jídelní lístek. Po 17h se navracíme společně ke škole, kde již čeká Fero Sejút se svými kolegy a s lahví borové na přivítanou. Další a další Ebicyklisté postupně přijíždějí. Kolem 18h odcházíme na sponzorskou večeři do Grilbaru, kde máme polévku a kuřecí s rýží. Vzhledem k tomu, že jsem měl již jednu velmi objemnou večeři kolem 17h, cpu to do sebe přesně dle Mokodebu. Leze mi to i ušima ven a námahou jen hekám.

Po večeři se vracím zpět k tělocvičně. Balím si batožinu a připravuji se k nočnímu odjezdu ve 21h. V plánu je ještě mimo jiné i návštěva věže kostela na náměstí, ale to již nestihnu, protože odchod na věž je kolem 20h. Večer však ještě stihnu i Evu s Dušanem, loučím se se všemi a před devátou hodinou večerní vyrážím s Olgou a Eddym k nádraží.

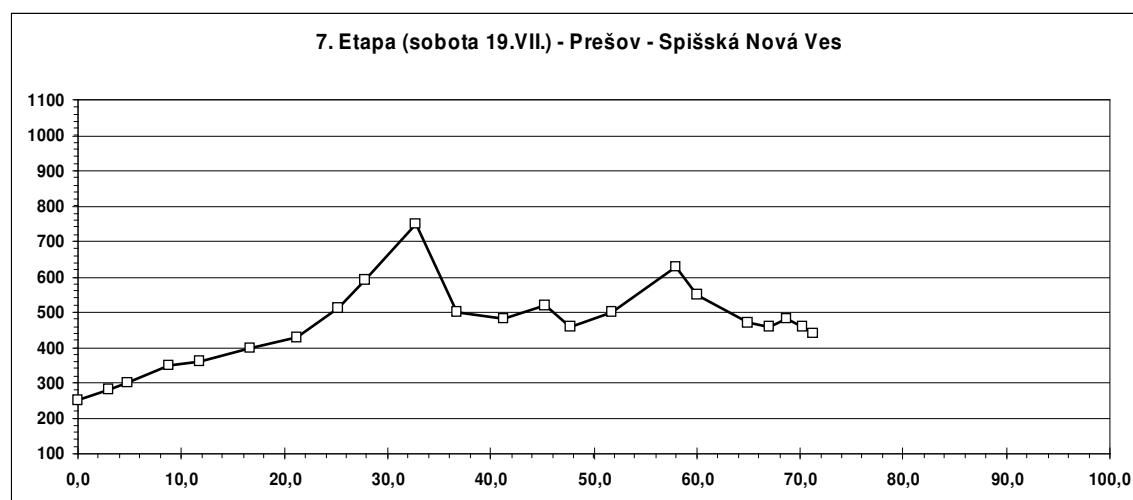
Jako vždy dle osobní tradice, již potřetí za sebou, jsem se neúčastnil oficiálního zakončení Ebicyklu. Takže jsem hlavně zmeškal letos asi to nejdůležitější, a to předání osvědčení o pojmenování planetky "Evakrchova" Evě samotné. Škoda.

Je již předem dohodnuto, že letošní REJ bude v Hradci Králové. A již se těším.

Aktuální trasa a profil:

7. Etapa (sobota 19.VII.) - Prešov - Spišská Nová Ves														
E	km	mnm	Δ km	delta mnm	St ‰	Kř.	Sídlo	S	Silnice, (cyklostezka)				Pozn	50
7	0,0	250	0	0	0		Prešov	▲	□	18				134
7	3,0	280	3,00	30	10	x	Vydumanec	►	18					134
7	4,8	300	1,75	20	11	x	Malý Šariš	▲	18					134
7	8,8	350	4,00	50	13	x	Svinia	▲	18					133
7	11,8	360	3,00	10	3		Chiminianska Nova Ves	▲	18					133
7	16,8	400	5,00	40	8		Hendrichovce	▲	18					133
7	21,3	430	4,50	30	7	x	Fričovce	◄	18					132
7	25,3	510	4,00	80	20	x	Široké	▲	18					132
7	27,8	590	2,50	80	32		Pod Braniskom	▲	18					132
7	32,8	750	5,00	160	32		priesmyk Branisko	▲	18					131
7	36,8	500	4,00	-250	-63	x	Korytné	▲	18					131
7	41,3	480	4,50	-20	-4	x	Spišské Podhradie	▲	18					131
7	45,3	520	4,00	40	10		Minerálny prameň	▲	18					130
7	47,8	460	2,50	-60	-24		Nemešany	▲	18					130
7	51,8	500	4,00	40	10		Kľčov	▲	18					130
7	58,0	630	6,25	130	21		kóta 630	▲	18					130
7	60,0	550	2,00	-80	-40		Levoča	◄	18	533				129
7	65,0	470	5,00	-80	-16	x	Levočské Lúky	▲	533					129
7	67,0	460	2,00	-10	-5		Harichovce	▲	533					129
7	68,8	480	1,75	20	11		Spišská Nová ves - Modrý vrch	▲	533					129
7	70,3	460	1,50	-20	-13		Spišská Nová ves	▲	533					129
7	71,3	440	1,00	-20	-20		Spišská Nová ves - ZŠ ing. Kožucha							129

tabulka 14 – 7.etapa – aktuální trasa

Graf 20 – 7.etapa dle aktuální trasy

zdrojové mapy v Cyklotrasy neobsahují všechna klíčová místa aktuální trasy

Graf 21 – 7.etapa – dle aktuální trasy - profil dle programu Cyklotrasy

zdrojové mapy v Cyklotrasy neobsahují všechna klíčová místa aktuální trasy

Mapa 23 – aktuální trasa 7.etapy - dle programu Cyklotrasy

Cykloúdaje - 7. etapa:

Čas odjezdu:	7h 10m	Čas příjezdu:	16h
Čistý čas jízdy:	5h 24m 48s	Ujetá vzdálenost:	73,30km
Průměrná rychlost:	13,54km/h	Maximální Rychlost:	57,98km/h
Stoupání:	700m	Klesání:	-510m
Vzdálenost se stoupáním:	48,75km	Vzdálenost s rovinou/klesáním:	.24,55km
Nejprudší stoupání:	32‰	Nejprudší klesání:	-63‰

8-Etapa - EBİLOG (Spišská Nová Ves - Olomouc) – Neděle 20-VII-2008**Popis jízdy/cesty:**

S Eddym a Olgou jsme se nalodili do vlaku "Šírava", který přijel na čas a ve 21h20m vyrazil západním směrem. Cesta proběhla bez problémů, cestou jsem se trochu vyspal a ve 3h06m jsem vystoupil na olomouckém nádraží. Doma jsem byl kolem 3h30m, a po úplně speciální očištění jsem šel spát. Ráno následovalo praní Ebioblečení a mírná očista a údržba koloběžky, stažení fotek z fotoaparátu do počítače. Teď je na čase přepsání deníčku do ucelené formy a vytisknutí fotoalba. Čím dříve, tím lépe.

Cykloúdaje - 8. etapa:

Čas odjezdu:	21h 20m	Čas příjezdu:	3h 30m
Čistý čas jízdy:	0h 14m 39s	Ujetá vzdálenost:	2,89km
Průměrná rychlost:	12,63km/h	Maximální Rychlost:	18,86km/h
Stoupání:	0m	Klesání:	-0m
Vzdálenost se stoupáním:	0km	Vzdálenost s rovinou/klesáním:	.2,89km
Nejprudší stoupání:	?‰	Nejprudší klesání:	?‰

Co říci závěrem?

Letošní Ebicykl jsem hravě uběhl (opět) na koloběžce. Byla a je to sice makačka, ale zato ty rychlosti na sjezdech s kopců se dají dosáhnout na bicyklu jen s krajními obtížemi. Kam se na mne ti velocipedisti hrabou! (-)

Na etapu je lépe vyrazit trochu dříve. Když se člověk zbytečně nezastavuje na trase, tak příběhne dokonce mezi prvními. Jinak je ale nevýhodou, že koloběžkové tempo je úplně jiné než tempo cyklistické, takže se nedá běžet společně s jedoucími cyklisty.

I letošní Ebicykl měl průběh zcela bez chybiček. Počasí po celou dobu neuvěřitelně přálo - kromě první a poslední etap nám celou dobu přšelo. Ne však natolik, abychom se utopili ve vodě a blátě. No, a koneckonců nám ani nesněžilo ani nemrzlo.

Koloběžka i já jsme přežili bez výraznějších defektů. Jednou jsem píchnul zadní kolo.

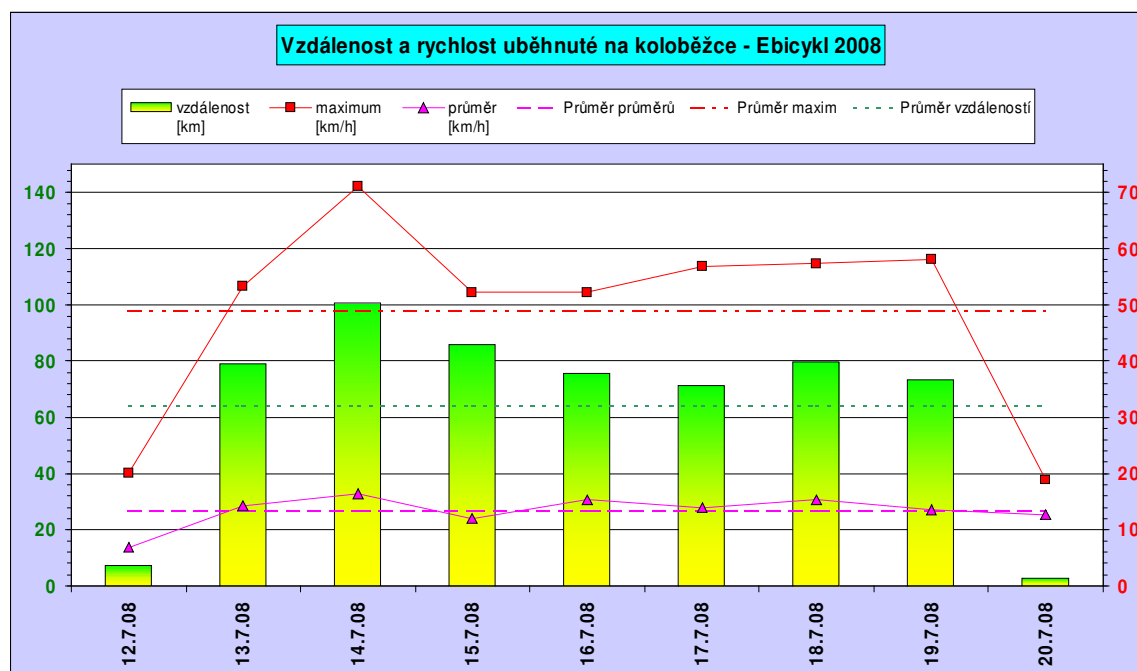
Vozová hradba řízená Nebeským hydromechanikem byla perfektní, hvězdárny a cílová doupata vstřícná, domorodé obyvatelstvo přívětivé a my jsme, až na několik pár výjimek, nevzbudili žádný rozruch.

Základní Dogma Ebicyklu (Z.D.E.) bylo doplněno o "Druhý dodatek" ve znění: "... a přšelo". O doplnění dogmatu však nebylo ani demokraticky hlasováno ani Hejtmanem autoritativně rozhodnuto. A tak letošní noví Ebicyklisté buď Ebicyklisty právoplatně vlastně nejsou, nebo vlastně teda asi jsou, protože již nosí Ebicyklistická trička. Chtělo by to nejspíše vyjádření nepřítomného Strážce tradic.

Celkem ujetu

Sumář etap 25.Ebicyklu 2008														
den [dd/mm/yy]	čas [hh:mm]	vzd [km]	max [km/h]	avr [km/h]	Odkud	Přes	Kam	Přes	Zpět	ODO START [km]	ODO CÍL [km]	Do kopce [m]	ETAPA	Profil
12.7.08	1:06	7,56	20,20	6,80	Doma	Ol.Hl.N.	*	Spišská n.v.	Spišská n.v.	2896	2903	0	0	E080
13.7.08	5:32	79,04	53,27	14,25	Spišská n.v.	Nálepovo	Mníšek n.Hn.	Smolník	Medzev	2903	2982	800	1	E081
14.7.08	6:07	100,47	71,12	16,39	Medzev	Hodkovce	Košice	Slanec	Trebišov	2982	3082	564	2	E082
15.7.08	7:07	85,68	52,22	12,01	Trebišov	Michalovce	Remet. Hámr	Mořské Oko	Snina	3082	3169	819	3	E083
16.7.08	4:56	75,49	52,22	15,27	Snina	Humenné	Tovarné	Nová Keľča	Stropkov	3169	3244	220	4	E084
17.7.08	5:05	71,27	56,90	14,00	Stropkov	Kraj. Poljana	Dukla	Svidník	Roztoky	3244	3315	670	5	E085
18.7.08	5:11	79,69	57,43	15,33	Roztoky	Nižná Polianka	Bardejov	Tulčák	Prešov	3315	3395	400	6	E086
19.7.08	5:24	73,30	57,98	13,54	Prešov	Chimianinská	Branisko	Levoča	Spišská n.v.	3395	3468	700	7	E087
20.7.08	0:14	2,89	18,86	12,63	Spišská n.v.	Spišská n.v.	*	Ol.Hl.N.	Doma	3468	3471	10	8	E088
min	0:14	2,89	18,86	6,80	Celkem ujetu 575,39 km					Celková doba 40h 47m	Celkový průměr 14,1 km/h			
median	5:11	75,49	53,27	14,00										
max	7:07	100,47	71,12	16,39										
IQR	0:36	8,42	5,21	2,64										
average	4:31	63,93	48,91	13,36										
stdev	2:09	32,43	16,60	2,65										
counts	9	9,00	9,00	9,00										
Interval	9 dní	Čas	40,80 h	Avr	63,9 km/d	Vzd [km]	575,4	Do kopce	4183,0 m					

tabulka 15 – Ebicykl celkově

Graf 22 – Ebicykl 2008 celkově

Poučení pro příště

- Něco málo bavlněného prádla táhnout s sebou není opravdu k zahazení, aby se člověk mohl převléknout do něčeho příjemnějšího než Moirové, Klimatexové, či jiné funkční (=vixlajvantové) prádlo
- vzít si GPS ani ne tak pro orientaci (na to průměrnému Ebicyklistovi přece stačí mapa a itinerář), nýbrž ku záznamu délky trasy a převýšení
- Vyřešit prokluzování boty při odrazu na mokré silnici. Buď si tedy koupit nové běžecké boty s lepší adhezí za mokra, nebo si koupit tekuté sněhové řetězy ve spreji.

- Neoprenové ponožky se ukázaly být jako nezbytná součást oděvu za deště či vlhka. Nezapomenout je tedy příště doma! A co takhle neoprenové rukavice?
- Nutno je si pořídit cyklobrýle s dioptrickou vložkou!
- Do cykloprilby je dobré vzít pár náhradních vycpávek s lepítky.
- Existuje nějaký sprej do bot, aby nehnily a nesmrděly (bota i noha)?
- Bude se mi méně potit hlava, nechám-li si ji ostříhat dohola?
- Během trasy se mi osvědčilo pít nealkoholické pivo místo "plně-oktanového" v kombinaci s Kofolou. Míchá se to ovšem až v žaludku. Po tom nealkoholickém pivu se nedostavoval efekt "těžkých nohou".

Přílohy souboru

- chtělo by to sem dodat ještě i aktuální celkovou trasu, tak tady je:

Mapa 24 – celková trasa 25. Ebicyklu mnou odkoloběžkovaná

Čestné prohlášení autorovo

Prohlašuji čestně a místopřísežně, že na ničem co jsem zde napsal nelpím a netrvám. Naopak!

Tabulky, grafy, mapky, fotky a jiné přílohy tohoto textu byly použity bez svolení či dokonce i s laskavým zamítnutím či důrazným protestem příslušných autorů (byť i anonymních).

Koneckonců - obsah tohoto cestopisu je smyšlený, vylhaný a nepravdivý a nemá vůbec žádnou souvislost s virtuální realitou našich všedních dní kolem nás.

S koloběžkářským pozdravem

"TŘI, ČTYŘI, TRHNI SI NOHOU!!!"

Viktor ©, 18-srpen-2008